

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr 2/2017
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 12 stycznia 2017 r. ze zm.
(Tekst ujednolicony)

RAPORT Z WIZYTACJI
(profil ogólnoakademicki)

dokonanej w dniach 18-19 stycznia 2019

na kierunku zootechnika

prowadzonym

na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt

Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kollątaja w Krakowie

Warszawa, 2019

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej.....	4
1.2. Informacja o procesie oceny	4
2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku.....	5
3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej	6
4. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej.....	7
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni.....	7
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1.....	7
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	11
Dobre praktyki	11
Zalecenia	11
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia	11
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2.....	12
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	20
Dobre praktyki	21
Zalecenia	21
Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia	21
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3.....	21
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	25
Dobre praktyki	26
Zalecenia	26
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia	26
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4.....	27
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	30
Dobre praktyki	31
Zalecenia	31
Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia.....	31
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5.....	31
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	33
Dobre praktyki	33
Zalecenia	33
Kryterium 6. Umiejdzynarodowienie procesu kształcenia	34
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6.....	34
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	36

Dobre praktyki	36
Zalecenia	36
Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	36
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7.....	36
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	40
Dobre praktykiUmożliwienie studentom pełnego korzystania z posiadanej infrastruktury na Wydziale, w tym stacji doświadczalnych i laboratoriów, nie tylko w czasie zajęć przewidzianych w programie studiów, ale również poza nimi, co pozwala wielu osobom rozwijać swoje zainteresowania.....	41
Zalecenia	41
Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągnięcia efektów kształcenia	41
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8.....	41
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	43
Dobre praktyki	43
Zalecenia	43
8. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny.....	44
Załączniki:	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 4. Wykaz modułów zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 5. Informacja o hospitowanych zajęciach i ich ocena	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: prof. dr hab. Anita Franczak, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Leszek Nogowski - członek PKA
2. prof. dr hab. Jan Udała - ekspert PKA
3. dr hab. Anna Bąkiewicz - ekspert ds. pracodawców
4. mgr Agnieszka Socha-Woźniak- ekspert ds. postępowania oceniającego
5. Katarzyna Ostrowska - ekspert ds. studenckich

1.2. Informacja o procesie oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku zootechnika prowadzonym na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie przeprowadzona została z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2018/2019. Polska Komisja Akredytacyjna po raz trzeci oceniała jakość kształcenia na powyższym kierunku studiów. W wyniku wcześniejszej oceny programowej przeprowadzonej w roku akademickim 2009/2010 kierunek „zootechnika” otrzymał ocenę pozytywną podjętą przez Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej w dniu 15 kwietnia 2010 r. Ocena instytucjonalna dotycząca Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt odbyła w roku akademickim 2011/2012 – Jednostka otrzymała wówczas ocenę pozytywną wyrażoną Uchwałą Prezydium PKA podjętą w dniu 6 września 2012 r.

Obecna wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Raport Zespołu wizytującego został opracowany po zapoznaniu się z przedłożonym przez Uczelnię raportem samooceny oraz na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, spotkań i rozmów z Władzami Uczelni i Wydziału, pracownikami i studentami ocenianego kierunku, hospitacji zajęć, przeglądu infrastruktury dydaktycznej oraz oceny losowo wybranych prac dyplomowych i etapowych. Władze Uczelni i Wydziału stworzyły bardzo dobre warunki do pracy Zespołu wizytującego.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku

Nazwa kierunku studiów	Zootechnika	
Poziom kształcenia (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I i II stopnia	
Profil kształcenia	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne i niestacjonarne	
Nazwa obszaru kształcenia, do którego został przyporządkowany kierunek	obszar nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych	
Dziedziny nauki/sztuki oraz dyscypliny naukowe/artystyczne, do których odnoszą się efekty kształcenia na ocenianym kierunku (zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 8 sierpnia 2011 w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych, Dz.U. 2011 nr 179 poz. 1065)	dziedzina nauk rolniczych, dyscyplina naukowa zootechnika	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS przewidziana w planie studiów do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi kształcenia	studia I st. – 7 semestrów, 210 pkt. ECTS studia II st. – 3 semestry, 90 pkt. ECTS	
Specjalności realizowane w ramach kierunku studiów	I st.- Hodowla i użytkowanie koni; Hodowla zwierząt, Hodowla zwierząt towarzyszących i egzotycznych, Prewencja weterynaryjna i ochrona zdrowia zwierząt, Gospodarka rybacko-wędkarska i ochrona wód II st.- Bioinżynieria rozrodu zwierząt, Hodowla i użytkowanie zwierząt, Żywnienie i dietetyka zwierząt, Bioengineering in Animal Science, Akwakultura i ochrona środowiska wodnego	
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwentów	inżynier/ magister inżynier	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	I st.- 382 II st.- 58	I st.- 68 II st.- 14
Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów na studiach	I st. - 2438 (PWOZD), 2478 (HZTE), 2508 (HZ i HUK) II st. - 885 (HUZ), 910 (BRZ i ŻDZ)	I st. - 1787 (HZ) II st. - 636 (HZ)

3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Ocena stopnia spełnienia kryterium ¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadawalająca/ Częściowa / Negatywna
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni	W pełni
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia	W pełni
Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia	W pełni
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia	W pełni
Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia	W pełni
Kryterium 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia	W pełni
Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	W pełni
Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągania efektów kształcenia	W pełni

Jeżeli argumenty przedstawione w odpowiedzi na raport z wizytacji lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy będą uzasadniały zmianę uprzednio sformułowanych ocen, raport powinien zostać uzupełniony. Należy, w odniesieniu do każdego z kryteriów, w obrębie którego ocena została zmieniona, wskazać dokumenty, przedstawić dodatkowe argumenty i informacje oraz syntetyczne wyjaśnienia przyczyn, które spowodowały zmianę, a ostateczną ocenę umieścić w tabeli 1.

.....

Tabela 1

Kryterium	Ocena spełnienia kryterium ¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadawalająca/ Częściowa
Uwaga: należy wymienić tylko te kryteria, w odniesieniu do których nastąpiła zmiana oceny	

¹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów kształcenia różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni

- 1.1. Koncepcja kształcenia
- 1.2. Badania naukowe w dziedzinie / dziedzinach nauki / sztuki związanej / związanych z kierunkiem studiów
- 1.3. Efekty kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

1.1.

Kierunek zootechnika jest prowadzony na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt od początku powołania w 1953 roku Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie. Choć jest to kierunek tradycyjny, to jednak na przestrzeni kilkudziesięciu lat następowały istotne zmiany koncepcji kształcenia, szczególnie nasilone w ostatnim dziesięcioleciu. Zmiany te, dobrze identyfikowane przez Władze Wydziału, wynikają przede wszystkim ze zmieniającej się roli zootechnika w środowisku otoczenia społeczno-gospodarczego i poszerzania potencjalnych możliwości absolwenta kierunku na rynku pracy. Kwalifikacje zootechnika muszą dziś obejmować nie tylko tradycyjnie rozumianą hodowlę zwierząt gospodarskich, ale także zwierząt towarzyszących człowiekowi (psy, koty), nieudomowionych i w ogrodach zoologicznych, a także znajomość czynników wpływających na dobrostan zwierząt. Ponadto, zootechnik musi mieć wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne w obszarze ciągle poszerzającego się zakresu wykorzystania zwierząt, nie jedynie jako dostarczających surowców pochodzenia zwierzęcego, ale w agroturystyce, terapii człowieka (np. hipoterapia, dogoterapia), w sporcie i jako zwierzęta amatorskie. Wreszcie, osiągnięcia współczesnej genetyki, biotechnologii, bioinformatyki i fizjologii zwierząt wymagają od absolwenta znaczącej wiedzy z przedmiotów podstawowych i umiejętności jej aplikacji do praktyki. Wydział, opierając się na rozeznaniu aktualnych potrzeb, wychodząc naprzeciw postulatowi interesariuszy modernizuje koncepcję kształcenia, uwzględniając w większym stopniu kształcenie kadr dla potrzeb wyspecjalizowanych gospodarstw wysokoprodukcyjnych, ale także drobotowarowych gospodarstw nastawionych na produkcję ekologiczną i agroturystykę. Obecna koncepcja kształcenia w większym stopniu uwzględnia zapotrzebowanie na specjalistów dla przemysłu paszowego, dietetyków, z zakresu hodowli i chowu zwierząt towarzyszących, behawiorystów. Absolwent studiów I stopnia posiada gruntowną wiedzę i umiejętności z zakresu hodowli zwierząt, oceny surowców pochodzenia zwierzęcego, higieny i dobrostanu zwierząt, podstaw produkcji roślinnej, projektowania produkcji, organizacji pracy w przedsiębiorstwach zajmujących się produkcją i wykorzystaniem zwierząt, oraz podstaw prawnych działalności gospodarczej. Absolwent studiów II stopnia ma zaawansowaną wiedzę i umiejętności w zakresie planowania i organizacji hodowli zwierząt, tworzenia i stosowania programów hodowlanych, żywieniowych i profilaktycznych w populacjach różnych gatunków zwierząt. Jest przygotowany do pracy na stanowiskach kierowniczych w produkcji zwierzęcej, administracji państwowej i samorządowej, gospodarstwach rolnych i hodowlanych, nadzorze

hodowlanym i służbach inseminacyjnych, prowadzenia własnej firmy hodowlanej i gospodarstwa agroturystycznego, w doradztwie rolniczym, przedsiębiorstwach obrotu zwierzętami i surowcami pochodzenia zwierzęcego, ogrodach zoologicznych. W koncepcji kształcenia istotną rolę odgrywa kształcenie praktyczne, realizowane m.in. w ramach praktyki zawodowej na I stopniu (8 lub 9 tygodni w zależności od specjalności) i praktyka dyplomowa na II stopniu (4 tygodnie).

Koncepcja kształcenia na kierunku zootechnika jest zgodna ze strategią rozwoju Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie na lata 2015-2020 wyrażoną w uchwale Senatu z dnia 13 marca 2015 roku, która zakłada m.in. kształcenie studentów i prowadzenie badań w zakresie nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, systematyczny, zorientowany na innowacje rozwój Uczelni. Uszczegółowieniem strategii Uczelni jest strategia rozwoju Wydziału Hodowli i Biologii, zakładająca m.in. kształcenie studentów w oparciu o kierunki studiów i programy studiów uwzględniające potrzeby gospodarki krajowej i długofalowe trendy występujące w Unii Europejskiej i systematyczną aktualizację oferty kształcenia będącej reakcją na zachodzące zmiany. Rozwój koncepcji kształcenia skutkuje utworzeniem specjalności uwzględniających powyższe założenia. Obecnie w ramach studiów I stopnia ocenianego kierunku funkcjonuje pięć specjalności: Hodowla zwierząt, Hodowla i użytkowanie koni, Prewencja weterynaryjna i ochrona zdrowia zwierząt, Hodowla zwierząt towarzyszących i egzotycznych i Gospodarka rybacko-wędkarska i ochrona wód. W ofercie specjalności na studiach II stopnia są: Hodowla i użytkowanie zwierząt, Bioinżynieria rozrodu zwierząt, Żywnienie i dietetyka zwierząt, Akwakultura i ochrona środowiska wodnego oraz przygotowana oferta kształcenia w języku angielskim – Bioengineering in animal science. Szeroka gama specjalności odzwierciedla założenia koncepcji kształcenia i nadaje jej nowatorski charakter. W procesie ustalania koncepcji kształcenia brali udział interesariusze zewnętrzni i wewnętrzni, co zostało potwierdzone podczas spotkań ZO PKA z przedstawicielami pracodawców, kadra prowadzącą zajęcia na kierunku i studentami. Wpływ na kształtowanie koncepcji mają także doświadczenia nauczycieli akademickich zdobyte podczas licznych wyjazdów zagranicznych. Uwzględniony zostaje zatem postęp w dyscyplinie zootechnika, do której przypisane są efekty kształcenia na ocenianym kierunku.

1.2.

Badania naukowe są ściśle związane z dyscypliną zootechnika, do której odnoszą się zakładane dla kierunku efekty kształcenia i obejmują zarówno badania podstawowe, jak i aplikacyjne. Badania charakteryzują się różnorodnością, a jednocześnie są spójne z koncepcją kształcenia i obejmują całość programu kształcenia. Dotyczą m.in. takich zagadnień jak: szacowanie wartości hodowlanej zwierząt, optymalizacji programów hodowlanych, wykorzystania markerów molekularnych w doskonaleniu zwierząt, biotechnologii zwierząt, bioinżynierii rozrodu, toksykologii rozrodu, biologii rozwoju zwierząt, neuroendokrynnego podłoża chorób metabolicznych (w tym chorób cywilizacyjnych człowieka badanych na modelu zwierzęcym), żywienia i dietetyki zwierząt (przebieg procesów trawiennych, przemiany energetyczne i białkowe, wartość pasz), wpływu żywienia na wartość produktów zwierzęcych, jakości surowców pochodzenia zwierzęcego, higieny środowiska hodowlanego i dobrostanu zwierząt, a także zapobiegania chorobom zwierząt o podłożu mikrobiologicznym i pasożytniczym, konwencjonalnych i niekonwencjonalnych metod użytkowania zwierząt i zachowania

bioróżnorodności genetycznej zwierząt gospodarskich. Zakres prowadzonych prac naukowych jest poszerzony o badania dotyczące zwierząt towarzyszących człowiekowi, nieudomowionych, w tym o znaczeniu gospodarczym (zwierzęta łowne), hodowli i restytucji gatunków ginących. Tematyka badań naukowych odpowiada treściom kształcenia, które są realizowane na kierunku zootechnika. Wyniki badań wykorzystywane są w przekazywanych treściach podczas wykładów. Ważną rolę w zakresie badań odgrywa współpraca z wieloma ośrodkami naukowymi krajowymi i zagranicznymi. Wydział organizuje krajowe i międzynarodowe konferencje naukowe, na których wyniki swoich badań prezentują również doktoranci i studenci. Na szczególną uwagę zasługują organizowane corocznie przez Wydział konferencje pod wspólnym tytułem „Biotechnology and Welfare in Animal Sciences”, „Szkoły Zimowe Hodowców Bydła” z udziałem gości zagranicznych, czy międzynarodowe konferencje żywieniowe z cyklu „Nauka – praktyce”. W okresie od roku 2013 Wydział był organizatorem, bądź współorganizatorem, 38 takich konferencji, w tym 26 o zasięgu międzynarodowym. Wyrazem intensywnej współpracy międzynarodowej jest także udział pracowników w różnych programach badawczych, dwustronne wizyty kadry, przyjazdy naukowców z zagranicy (visiting professors) i prezentacja swoich doświadczeń na seminariach z udziałem studentów. Kontakty te przyczyniają się do modyfikacji treści programowych w prowadzonych przedmiotach, zgodnie z aktualnym rozwojem nauk o zwierzętach na świecie. Podobny wymiar ma szeroka współpraca Wydziału z krajowymi jednostkami naukowymi, gospodarstwami rolnymi i jednostkami działającymi na rzecz rolnictwa, a zwłaszcza hodowli zwierząt. Dane zamieszczone w Raporcie samooceny wraz z załącznikami, analiza działalności naukowej kadry prowadzącej kształcenie na wizytowanym kierunku, a także informacje uzyskane podczas wizytacji wskazują na spójność prowadzonych badań z dziedziną nauk rolniczych i dyscypliną zootechnika, do której odnoszą się zakładane efekty kształcenia.

1.3.

Jednostka zadeklarowała przyporządkowanie kierunku studiów zootechnika do obszaru nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, dziedziny nauk rolniczych i dyscypliny zootechnika. Zakładanym efektem kształcenia przypisano kompetencje inżynierskie. Efekty kształcenia wprowadzono Zarządzeniami Rektora z dnia 6 lipca 2012 roku, zmieniono Zarządzeniem Rektora z dnia 30 grudnia 2014 roku dla studiów I stopnia i z dnia 29 kwietnia 2015 roku dla studiów II stopnia. Efekty kształcenia obowiązujące od 2015 roku zostały określone zgodnie z Krajowymi Ramami Kwalifikacji. Dla studiów I stopnia sformułowano efekty wspólne dla kierunku oraz oddzielnie, uzupełniające dla poszczególnych specjalności. Podobny system przyjęto dla studiów II stopnia. Nie było to rozwiązanie prawidłowe, bowiem absolwent powinien osiągnąć takie same efekty kierunkowe, niezależnie od specjalności jaką ukończył. Problem ten został rozwiązany poprzez przyjęcie zarządzeniami rektora w dniu 15 stycznia 2018 roku nowych, zmodyfikowanych efektów kształcenia dla studiów I i II stopnia (Zarządzenia Rektora nr 20 i 21) opracowanych zgodnie z Polską Ramą Kwalifikacji, uwzględniając Rozporządzenie MNiSzW z dnia 26 września 2016 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego po uzyskaniu pełnej na poziomie 4 – poziomy 6-8. Zgodnie z przyporządkowaniem kierunku opisy efektów kształcenia odnoszą się w całości do obszaru nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, dyscypliny zootechnika. Dla studiów I stopnia

(Poziom 6 kwalifikacji) sformułowano 20 efektów w zakresie wiedzy, 21 w zakresie umiejętności i 10 w obrębie umiejętności społecznej. W zbiorze efektów uwzględniono te odnoszące się do wiedzy i umiejętności uzyskiwanych w ramach modułów z nauk podstawowych związanych m.in. z biologią komórki, anatomią, fizjologią i biochemią zwierząt, genetyką, mikrobiologią, botaniką, funkcjonowaniem ekosystemów. Większość efektów kształcenia dotyczy zakresu związanego z wiedzą i umiejętnościami bezpośrednio odnoszącymi się do zawodu zootechnika i dotyczą: rozrodu zwierząt gospodarskich, żywienia zwierząt, chowu i hodowli zwierząt, zoohigieny i dobrostanu zwierząt, oceny surowców pochodzenia zwierzęcego. Zestaw efektów jest uzupełniony o te dotyczące ekonomiki produkcji zwierzęcej i zarządzania stadem oraz z zakresu produkcji rolniczej w powiązaniu z produkcją zwierzęcą. Student zootechniki powinien także uzyskać wiedzę dotyczącą ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego. Efekty kształcenia z zakresu kompetencji społecznych obejmują m.in. gotowość do samokształcenia, odpowiedzialność za podejmowane decyzje zawodowe, przestrzegania zasad etyki zawodowej, ocenę ryzyka i skutków wykonywanej działalności związanej z użytkowaniem zwierząt i produkcją żywności, myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, kreatywnego działania w pracy zespołowej, dbania o bezpieczeństwo własne i innych osób. Zakładane efekty kształcenia zapewniają uzyskanie kompetencji inżynierskich. Ponadto, efekty kształcenia zapewniają przygotowanie do prowadzenia pracy badawczej. W zbiorze efektów uwzględniono efekty w zakresie znajomości języka obcego na poziomie B2 na studiach I stopnia i B2+ na studiach II stopnia. Prawidłowo określono efekty kształcenia dla praktyk zawodowych. Praktyki odbywają się w miejscach zapewniających osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia.

Dla studiów II stopnia (Poziom 7 kwalifikacji) sformułowano 13 efektów w zakresie wiedzy, 18 dotyczących umiejętności i 9 kompetencji społecznych. Absolwent powinien opanować m.in. zasady metod i technik prowadzenia pracy badawczej, zaawansowane metody statystyki matematycznej w doświadczalnictwie zootechnicznym, w pogłębionym stopniu wiedzę dotyczącą bioinżynierii rozrodu zwierząt, zasady planowania i organizacji pracy hodowlanej, systemy chowu zwierząt sprzyjające zachowaniu ich dobrostanu, zasady nowoczesnych i bezpiecznych technologii produkcji pasz i uzyskiwania prozdrowotnej jakości produktów zwierzęcych, w pogłębionym stopniu zasady utrzymania systemów i technologii wykorzystywanych w hodowli zwierząt, sprzyjające ochronie środowiska, w zaawansowanym stopniu aspekty teoretyczne dotyczące metod chowu i hodowli zwierząt, zarządzania stadem i metod wspomagania procesów decyzyjnych w użytkowaniu zwierząt. Pośród kluczowych umiejętności można wymienić takie, jak: planowanie, wykonanie i interpretacja doświadczeń, dokonanie wyboru strategii doskonalenia zwierząt, ocena efektywności pracy hodowlanej, stosowanie narzędzi informatycznych w zarządzaniu stadem, ocena i dobór sposobów gospodarowania populacjami zwierząt, dobrostanu, optymalnego systemu rozrodu, interpretacja wyników użyteczności reprodukcyjnej stad, analiza i zapobieganie zagrożeniom epizootycznym, dobór i stosowanie metod utrwalania i przechowywania surowców pochodzenia zwierzęcego, prowadzenie fachowego doradztwa w zakresie żywienia zwierząt i produkcji pasz, opracowanie programów żywienia dla różnych grup zwierząt. W efektach kształcenia w zakresie umiejętności zakłada się także uzyskanie przez absolwenta znajomości języka obcego na poziomie B2+, pozwalającej na biegłe czytanie literatury naukowej z zakresu zootechniki i przygotowywanie i wygłaszanie prezentacji w języku obcym. Wśród istotnych

kompetencji społecznych można wymienić takie, jak: umiejętność organizowania procesu uczenia się innych osób, świadomość odpowiedzialności za pracę zespołu i przyjmowanie w nim różnych ról, rozwiązywanie złożonych procesów decyzyjnych związanych z użytkowaniem zwierząt, dbałość o dobrostan zwierząt i stan środowiska naturalnego, myślenie i działanie w sposób przedsiębiorczy, świadome ponoszenie odpowiedzialności za przekazywane treści w ramach działalności doradczej i zawodowej. Prawidłowo określono efekty kształcenia dla praktyki dyplomowej. Program kształcenia umożliwia studentom uczestniczenie w pracach badawczych.

Analiza efektów kształcenia zakładanych dla studiów zarówno I, jak i II stopnia wskazuje, że są one spójne z efektami kształcenia w zakresie nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych i ściśle odnoszą się do dyscypliny zootechniki, do której przyporządkowano oceniany kierunek. Są jasne i zrozumiałe. Opis efektów jest bardzo szczegółowy, treść rozbudowana, nie pozostawiająca wątpliwości, że ich realizacja przez studentów pozwoli właściwie ukształtować zakładaną sylwetkę absolwenta. Dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych obowiązują te same efekty kształcenia. Efekty kształcenia sformułowane dla poszczególnych przedmiotów i praktyk są spójne z efektami kierunkowymi.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Koncepcja kształcenia na kierunku zootechnika jest zgodna ze strategią Uczelni i Wydziału. Opowiada współczesnym wymaganiom stawianym absolwentom kierunku. Jest oparta o aktualną wiedzę z zakresu zootechniki i uwzględnia opinie interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych. Wydział prawidłowo opisał w koncepcji sylwetkę absolwenta studiów I i II stopnia i dobrze dostosował do niej zakładane efekty kształcenia. Efekty są ściśle związane z obszarem nauk rolniczych i, leśnych i weterynaryjnych, dziedziną nauk rolniczych, dyscypliną zootechnika, do której przypisano oceniany kierunek. Mocną stroną efektów jest ich duża szczegółowość, precyzyjnie opisują wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne absolwenta. Opis efektów wskazuje, że są one możliwe do uzyskania przez absolwenta. Na Wydziale prowadzone są badania naukowe o tematyce merytorycznie odpowiadającej dziedzinie i dyscyplinie do której przyporządkowano efekty kształcenia

Dobre praktyki

.....

Zalecenia

.....

Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia

- 2.1. Program i plan studiów - dobór treści i metod kształcenia
- 2.2. Skuteczność osiągania zakładanych efektów kształcenia
- 2.3. Rekrutacja kandydatów, zaliczanie etapów studiów, dyplomowanie, uznawanie efektów kształcenia oraz potwierdzanie efektów uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

2.1.

Kształcenie na studiach I stopnia stacjonarnych i niestacjonarnych trwa 7 semestrów, przypisano 210 punktów ECTS. Obecnie studia I stopnia ocenianego kierunku są prowadzone są w ramach czterech specjalności do wyboru tj. Hodowla zwierząt (HZ), Hodowla i użytkowanie koni (HUK), Prewencja weterynaryjna i ochrona zdrowia zwierząt (PWOZD), Hodowla zwierząt towarzyszących i egzotycznych (HZTE). Liczba godzin dydaktycznych realizowanych na poszczególnych specjalnościach na studiach stacjonarnych różni się i wynosi od 2438 (PWOZD), 2478 (HZTE) do 2508 (HZ i HUK). Różnice w liczbie godzin w planach specjalności nie są duże, ale sprawiają, że obciążenie pracą studentów kierunku nie jest jednakowe. Do godzin kontaktowych można także zaliczyć godziny konsultacji (w około 50. przedmiotach × średnio 3 godziny, tj. 150 godzin). Można zatem uznać, że około 2650 godzin jest realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela, co stanowi ok. 106 ECTS, a więc warunek dotyczący konieczności realizacji co najmniej 50% zajęć w bezpośrednim kontakcie z nauczycielami akademickimi jest spełniony. Wymóg realizacji 30% ECTS w ramach przedmiotów do wyboru jest spełniony poprzez wybór specjalności oraz także wybór przedmiotów w ramach specjalności i wynosi od 64 do 71 ECTS (w zależności od specjalności). Łączna liczba godzin zajęć związanych z prowadzonymi badaniami naukowymi wynosi od 1970 do 2070 (w zależności od specjalności). Kompetencje inżynierskie studenci uzyskują w ramach realizacji ponad 2000 godzin zorganizowanych dydaktycznych. W programie studiów przyporządkowano 5 ECTS zajęciom z obszaru nauk humanistycznych, ekonomicznych i społecznych. Kształcenie obejmuje także 120 godzin z języka obcego (5 ECTS). Nakład pracy studenta na opanowanie znajomości języka jest jednak niedoszacowany. Trudno bowiem, aby w podczas jedynie 120 godz. zajęć z nauczycielem, bez samodzielnego przygotowania do ćwiczeń, tłumaczenia tekstu, nauki własnej słówek itp. był w stanie opanować język obcy na poziomie B2, a na te czynności przewidziano jedynie 25-30 godzin.

Program kształcenia na studiach niestacjonarnych jest tożsamy z programem studiów stacjonarnych, realizowany przy zmniejszonej liczbie godzin kontaktowych (1787 h). Z uwagi na niewielką liczbę studentów studia niestacjonarne są prowadzone tylko w specjalności *Hodowla zwierząt*, jednak w programie studiów zapewniono 33 punkty ECTS w ramach przedmiotów do wyboru. W programie przewidziano 190 godzin (około 10%) prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Są to zajęcia o charakterze projektowym, realizowane w części takich przedmiotów jak: żywienie zwierząt, hodowle drobiu, bydła, trzody chlewnej, małych przeżuwaczy, koni, zwierząt futerkowych, higiena i dobrostan zwierząt. W formie e-learningu odbywa się tylko część zajęć z danego modułu, najczęściej o charakterze projektu, a pozostała liczba godzin jest realizowana w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem akademickim. Na Wydziale funkcjonuje koordynator nadzorujący funkcjonowanie platformy e-learning, którego zadaniem jest także szkolenie pracowników prowadzących zajęcia poprzez kształcenie na odległość. Szczegółowe zasady prowadzenia i organizowania zajęć dydaktycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość określa zarządzenie Rektora UR.

W planach studiów poprawnie wyodrębniono jednostki dydaktyczne. Właściwe jest obciążenie studentów w poszczególnych semestrach (po 30 pkt. ECTS w każdym semestrze).

W rozkładzie poszczególnych przedmiotów zwraca się uwagę na stopniowe rozbudowywanie wiedzy i umiejętności studenta. Na początku studiów realizowane są przedmioty z zakresu podstaw zootechniki jak: chemia, mikrobiologia, anatomia zwierząt, zoologia, biochemia, fizjologia zwierząt, endokrynologia, ekologia zwierząt, botanika i fizjologia roślin, ekonomia, a także przedmioty ogólne kształtujące sylwetkę absolwenta z wykształceniem wyższym jak przedmioty humanistyczno-społeczne, technologie informacyjne, podstawy prawa i ochrona własności intelektualnej. W kolejnych semestrach studenci realizują treści z zakresu przedmiotów kierunkowych (zawodowych) tj. propedeutykę zootechniki, genetykę zwierząt i metody hodowli, podstawy immuno- i cytogenetyki, podstawy produkcji roślinnej, żywienie zwierząt, hodowlę bydła, koni, małych przeżuwaczy, drobiu, trzody chlewnej, zwierząt futerkowych, rozród zwierząt, higienę i dobrostan zwierząt, profilaktykę zootechniczną, rybactwo stawowe, towaroznawstwo surowców i produktów pochodzenia zwierzęcego, budownictwo inwentarskie, mechanizację produkcji zwierzęcej, ochronę środowiska rolniczego, ustawodawstwo zootechniczne i weterynaryjne, ekonomikę i zarządzanie w produkcji zwierzęcej, zasady postępowania ze zwierzętami doświadczalnymi. Wyżej wymienione moduły są obowiązkowe dla wszystkich studentów studiów I stopnia, niezależnie od specjalności. W ramach wybranych specjalności studenci uzyskują wiedzę i umiejętności w zakresie specjalistycznych zagadnień współczesnej zootechniki, realizując dodatkowe przedmioty, bezpośrednio związane z tematyką obranej specjalności.

Kształcenie na studiach II stopnia trwa 3 semestry i przypisano im 90 punktów ECTS, przy czym obciążenie studenta pracą na poszczególnych semestrach jest równomierne (po 30 pkt. ECTS). Studiach stacjonarne realizowane są obecnie w ramach trzech specjalności: *Hodowla i użytkowanie zwierząt (HUZ)*, *Bioinżynieria rozrodu zwierząt (BRZ)* i *Żywienie i dietyka zwierząt (ŻDZ)*. W ofercie Wydziału znajdują się także specjalności Akwakultura i ochrona środowiska wodnego i anglojęzyczna *Bioengineering in animal science*, ale obecnie nie są prowadzone. Liczba godzin realizowanych na poszczególnych specjalnościach nie jest równa i wynosi 885 godzin (HUZ), 910 godzin (BRZ i ŻDZ). Podobnie jak dla studiów I stopnia, obciążenie godzinowe studentów nie jest jednakowe. Do godzin kontaktowych można zaliczyć godziny konsultacji (około 30 przedmiotów × średnio 3 godz. = 90 godzin) oraz 160 godz. praktyki dyplomowej (4 tyg. - realizowana w katedrach). W sumie stanowi to około 1150 godz. (46 ECTS), co spełnia warunek realizacji 50% programu w bezpośrednim kontakcie studentów z nauczycielami akademickimi. Zajęciom z obszaru nauk humanistycznych i społecznych przyporządkowano 5 punktów ECTS. Wymóg realizacji 30% ECTS w ramach przedmiotów do wyboru jest spełniony poprzez wybór specjalności oraz także wybór przedmiotów w ramach specjalności i wynosi od 27 do 29 punktów ECTS (w zależności od specjalności). Ponad 700 godzin jest realizowane w ramach modułów związanych z badaniami naukowymi, a w ramach ponad 850 godzin student uzyskuje kompetencje inżynierskie.

Program przewiduje naukę języka obcego (2 ECTS – 60 godzin). Podobnie jak w przypadku studiów I stopnia, nakład pracy studenta na opanowanie języka obcego na poziomie B+ jest niedoszacowany. Program kształcenia na studiach niestacjonarnych jest kompatybilny z programem studiów stacjonarnych, przy zmniejszonej liczbie godzin kontaktowych (636 h). Studium przypisano 90 punktów ECTS. Studia niestacjonarne są prowadzone tylko w specjalności *Hodowla zwierząt*, jednak zapewniono 30% (28 punktów ECTS) realizacji programu studiów w ramach przedmiotów do wyboru. Na studiach II stopnia niestacjonarnych

przewidziano realizację 20 godzin ćwiczeń z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, w tym 10 godz. w ramach przedmiotu: Systemy wspomagania decyzji w zarządzaniu stadem i 10 godz. w przedmiocie: Planowanie i organizacja pracy hodowlanej.

Program kształcenia na studiach II stopnia koncentruje się na przekazywaniu studentom zaawansowanej wiedzy i kształcenia umiejętności planowania i organizacji hodowli, ze szczególnym uwzględnieniem programów hodowlanych, żywieniowych i profilaktycznych (w tym bioasekuracji). 11 przedmiotów jest obowiązkowych dla wszystkich studentów niezależnie od realizowanej specjalności (Statystyka matematyczna, Biotechniki rozrodu zwierząt, Inżynieria genetyczna, Warsztaty – absolwent na rynku pracy, Proekologiczne metody chowu zwierząt gospodarskich, Obrót produktami pochodzenia zwierzęcego i podstawy przetwórstwa, Planowanie i organizacja pracy hodowlanej, Bezpieczeństwo i higiena pasz, Diagnostyka genetyczna, Socjologia wsi, Aspekty etyczno-filozoficzne w hodowli zwierząt. Kolejne moduły są bezpośrednio związane z wybraną specjalnością. Studia II stopnia charakteryzuje zdecydowana przewaga zajęć o charakterze ćwiczeniowym (59% realizowanych godzin), wymagających czynnego zaangażowania studenta w wykonywanie zadań laboratoryjnych lub projektowych.

Dla każdego z przedmiotów/modułów realizowanych podczas studiów I i II stopnia przygotowano karty przedmiotów. Informacje zawarte w sylabusach obejmują: wymiar ECTS, status modułu (obowiązkowy lub fakultatywny), wymagania wstępne, nazwę jednostki i nazwisko koordynatora modułu, przedmiotowe efekty kształcenia z odniesieniem do efektów kierunkowych, tematykę wykładów i ćwiczeń z informacją, które efekty przedmiotowe realizują, sposoby weryfikacji efektów i zasady oceny, wykaz podstawowej i uzupełniającej literatury, odniesienie do obszaru kształcenia i kalkulację punktów ECTS z podziałem na wykłady, ćwiczenia i seminaria, konsultacje, udział w badaniach, obowiązkowe praktyki i staże, udział w egzaminie i zaliczeniu i praca własna studenta. Treść sylabusów jest jasna i dostarcza niezbędnych informacji dla studenta, jednak w niektórych zalecane piśmiennictwo jest mało aktualne (np. z lat 70-tych ubiegłego wieku), co wskazuje, że treści programowe niektórych przedmiotów mogą być nieaktualne.

W programie studiów, zarówno pierwszego, jak i drugiego stopnia, przewidziano praktyki. Na studiach I stopnia realizowana jest praktyka zawodowa w wymiarze 8 lub 9 tygodni, 40 godzin tygodniowo, co stanowi odpowiednio 320 lub 360 godzin w zależności od specjalności. Praktyka jest podzielona na dwa bloki realizowane po II i po III roku studiów, w trakcie przerwy w zajęciach dydaktycznych. Całość nakładu pracy studenta związaną z odbywaniem praktyki określono na 8 punktów ECTS. Biorąc pod uwagę, że 1 ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy, liczba punktów jaką student uzyskuje w wyniku zaliczenia praktyki zawodowej jest niedoszacowana. Wprawdzie studia odbywają się w dużej części w ramach dość zróżnicowanych specjalności to jednak ważnym wymaganiami programu praktyk jest, aby każdy student w trakcie praktyk poznał co najmniej dwa kierunki podstawowej produkcji zwierzęcej (bydło, trzoda chlewna, drób) przez co najmniej 4 tygodnie, a nie mniej niż dwa tygodnie praktyk mają być związane ze studiowaną specjalnością. Dla praktyk opracowano sylabusy, oddzielne dla specjalności, ale odnoszące się do ogólnych efektów kierunkowych. Praktyki odbywają się w gospodarstwach rolnych, stacjach doświadczalnych, certyfikowanych hodowlach zwierząt towarzyszących, ogrodach zoologicznych itp. W Raporcie samooceny wymieniono 196 instytucji z obszaru szeroko

rozumianej zootechniki, w których studenci odbywają praktyki zawodowe. Praktykant może również samodzielnie zaproponować miejsce odbywania praktyk, które musi być zaakceptowane przez Pełnomocnika ds. praktyk i Dziekana pod kątem adekwatności do zakładanych efektów kształcenia. Przyjmuje się przy tym, że miejscami odbywania praktyk powinny być duże gospodarstwa o przyjętej minimalnej liczbie zwierząt poszczególnych gatunków. Dopuszcza się również możliwość odbywania zagranicznych praktyk zawodowych. Liczba miejsc oferowanych studentom na odbywanie praktyk jest całkowicie wystarczająca w stosunku do liczby studentów, jest zróżnicowana, adekwatna do programu kierunku. Atutem programu jest, że w porównaniu z innymi kierunkami zootechniki prowadzonymi w kraju wymiar praktyk jest duży i w pełni umożliwia konfrontację wiedzy nabytej w Uczelni z praktyką zootechniczną, co niewątpliwie przyczynia się do pełnego osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia. Praktyka jest bardzo ważnym elementem programu kształcenia i umożliwia nabycie umiejętności przydatnych w wykonywaniu zawodu zootechnika, co również potwierdzili studenci podczas spotkania z ZO PKA

Na studiach II stopnia studenci studiów stacjonarnych odbywają praktykę dyplomową w wymiarze 4 tygodni, a niestacjonarnych w czasie 3 tygodni, odpowiednio 160 lub 120 godzin. Nakład pracy studenta na uzyskanie efektów kształcenia przewidzianych dla praktyki oszacowano odpowiednio na 3 lub 2 punkty ECTS. Zakładając, że 1 ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy, liczba punktów jaką student uzyskuje w wyniku zaliczenia praktyki dyplomowej jest, podobnie jak na studiach I stopnia, niedoszacowana. Ponadto, nie jest zrozumiałe dlaczego dla uzyskania takich samych efektów kształcenia na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych oszacowano różny nakład pracy studenta. Praktykę dyplomową studenci realizują najczęściej w jednostce wydziałowej, w której wykonują pracę magisterską. Podczas praktyki student przygotowuje materiały do pracy, ale także jest zobowiązany do uczestniczenia w innych pracach naukowych prowadzonych w jednostce, co przyczynia się do nabywania umiejętności badawczych. W przypadkach, kiedy zebranie materiałów do pracy wymaga odbywania praktyki poza Wydziałem zgodę wyraża opiekun pracy.

Na podstawie analizy programu i planu studiów ocenianego kierunku można stwierdzić jednoznacznie, że program studiów jest przygotowany prawidłowo. Treści kształcenia są zróżnicowane, a jednocześnie spójne z szeroko rozumianą problematyką współczesnej zootechniki. Treści programowe są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i w dużej mierze oparte są o bogaty dorobek naukowy nauczycieli. Poprawnie wyodrębniono jednostki dydaktyczne i dobrze określono szacowany nakład pracy studenta niezbędny do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia (z wyjątkiem języków obcych i praktyk). Program kształcenia zapewnia studentom szeroki wybór treści, zgodny z ich zainteresowaniami. Obciążenie studentów pracą, mierzoną liczbą punktów ECTS, jest równomierne w poszczególnych semestrach.

Zajęcia dla studentów stacjonarnych odbywają się od poniedziałku do piątku i ich dzienny rozkład jest prawidłowy. Na studiach niestacjonarnych zajęcia są prowadzone podczas ośmiu zjazdów w semestrze, od piątku do niedzieli. Pewnym problemem zgłaszanym przez studentów podczas spotkania z ZO PKA jest niekiedy nieodpowiednie planowanie zajęć pod względem zbyt krótkiego czasu dzielącego zajęcia odbywane w Centrum Badawczym i Edukacyjnym w Rząsce (obrzeża Krakowa), a zajęciami w uczelni. Studenci mają zbyt mało czasu, aby punktualnie dotrzeć na zajęcia.

Zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku prowadzone są tradycyjnymi metodami takimi, jak wykłady, ćwiczenia audytoryjne, laboratoryjne i terenowe, seminaria dyplomowe. Zajęcia wykładowe odbywają się w formie podawczej, ale jak zaobserwowano podczas hospitacji, często także ich przebieg wzbogacony jest dyskusją ze studentami. Formy prowadzonych zajęć aktywizują studenta do samodzielnej i grupowej pracy. W ramach ćwiczeń laboratoryjnych studenci wykonują określone w programie ćwiczenia laboratoryjne, sporządzają raporty. W trakcie ćwiczeń, jak również podczas wykonywania pracy dyplomowej i działania w kołach naukowych, studenci mają możliwość poznania specjalistycznej aparatury badawczej. W ramach zajęć z przedmiotów kierunkowych przygotowują indywidualne projekty. Zajęcia terenowe odbywają się w ośmiu stacjach doświadczalnych, będących w dyspozycji katedr i zakładów Wydziału, w których utrzymywane są podstawowe gatunki zwierząt gospodarskich. Bezpośredni kontakt ze zwierzętami umożliwia stosowanie takich form dydaktycznych, jak studium przypadku, dyskutowanego na bieżąco z nauczycielem. Metody i formy dydaktyczne są trafnie dobrane, różnorodne i zapewniają możliwość uzyskania przez studenta zakładanych przedmiotowych i kierunkowych efektów kształcenia. Zapewniają przygotowanie do badań na studiach I stopnia i uczestnictwo w badaniach na studiach II stopnia, co potwierdza m.in. współautorstwo licznych (57) artykułów naukowych.

2.2.

Ogólne zasady weryfikacji efektów kształcenia reguluje procedura wydziałowa, a sposób weryfikacji efektów przedmiotowych jest opisany w kartach przedmiotu. Jednak mimo, że jak wynika z analizy prac etapowych, spotkań ZO PKA ze studentami, Władzami Wydziału i Raportem samooceny stosowane są różnorodne metody weryfikacji efektów kształcenia, to w sylabusach opisane są bardzo lakonicznie (np. przedmiot: Higiena i dobrostan zwierząt: jako sposób weryfikacji podano tylko egzamin pisemny, podczas gdy studenci wykonują także projekt budynku inwentarskiego, co zostało potwierdzone w analizie pracy etapowej z tego przedmiotu). Najczęściej stosowanymi metodami weryfikacji efektów kształcenia w zakresie wiedzy są egzaminy i kolokwia, głównie w formie pisemnej. W trakcie sesji egzaminacyjnej studenci zdają maksymalnie cztery egzaminy. Jak wykazała analiza prac etapowych formy egzaminów i kolokwiów są zróżnicowane: testy wyboru, pytania wymagające dokonania obliczeń, analizy przedstawionego przypadku, pytania opisowe. W przypadkach egzaminów ustnych (nielicznych) sporządzane są protokoły. Metodami weryfikującymi efekty kształcenia w zakresie wiedzy i umiejętności są: samodzielnie wykonywane projekty, sprawozdania z wykonanych analiz laboratoryjnych, przygotowywane przez studentów prezentacje na podstawie studiowanego piśmiennictwa. Stosowane metody weryfikacji w ramach poszczególnych modułów są dobrane trafnie do specyfiki przedmiotu, są różnorodne i umożliwiają wiarygodną ocenę postępów w uczeniu się i osiągnięcia efektów kształcenia. Weryfikują przygotowanie studenta do pracy badawczej i są zgodne z profilem kształcenia i specyfiką kierunku zootechnika. Na podstawie analizy kilku prac etapowych ZO PKA ocenia, że są one prawidłowo oceniane i wskazują, że weryfikacja etapowych osiągnięć studenta pozwala na właściwą ocenę uzyskiwanych efektów kształcenia. Metody weryfikacji prac etapowych są przejrzyste, bezstronne i rzetelne, także w opinii studentów wyrażonej podczas spotkania z ZO PKA. Sprawdzania stopnia osiągnięcia efektów kształcenia dokonują nauczyciele, których dorobek naukowy jest zgodny z treściami przedmiotu.

Ważnym elementem weryfikacji uzyskanych przez studenta efektów kształcenia jest procedura oceny praktyk. Student odbywający praktykę zawodową prowadzi indywidualny dziennik praktyk, w którym odnotowuje wykonane prace. Po odbyciu praktyki student przedkłada uzupełniony dzienniczek praktyk, w którym pracodawca potwierdził wykonanie określonych zadań oraz załączył opinię o praktykancie. Zweryfikowane w trakcie wizytacji przez ZO PKA dzienniczki praktyk wykazały, że rejestracja działań praktykantów jest dokładna i wyczerpująca, a oceny wystawiane przez praktykodawców są rzetelne. Po zakończeniu praktyki odbywa się egzamin składany przed wyznaczonym opiekunem praktyk danej specjalności, będącym nauczycielem akademickim Wydziału. System oceny praktyk umożliwia weryfikację efektów kształcenia zakładanych dla tych zajęć. Zaliczenie praktyki dyplomowej realizowanej na studiach II stopnia odbywa się na podstawie opinii opiekuna pracy dyplomowej, wyrażonej w oparciu o ocenę zaangażowania studenta i prawidłowości przeprowadzonych badań.

Końcowym etapem weryfikacji efektów kształcenia na ocenianym kierunku jest proces dyplomowania. Według Regulaminu studiów opiekunem pracy dyplomowej może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień doktora. Zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia studenci studiów I stopnia przygotowują pracę inżynierską. ZO PKA dokonał przeglądu dziewięciu losowo wybranych prac inżynierskich. Spośród nich jedynie trzy można uznać za spełniające wymagania właściwe dla prac inżynierskich. Pozostałe prace są oparte na przeglądzie piśmiennictwa, nie zawierają elementów badawczych, nie są ekspertyzami z zaleceniami praktycznymi, nie są projektami, nie stosowano w nich zaawansowanych metod obliczeniowych, a więc nie można uznać, że weryfikują kompetencje inżynierskie. ZO PKA analizował również pięć losowo wybranych prac magisterskich. Wszystkie prace mają charakter prac badawczych. Cztery prace oparte są o wykonany eksperyment, a jedna jest analizą wyników zaczerpniętych z dokumentacji. Prace te, z wyjątkiem ostatniej, spełniają warunki pracy inżynierskiej. Zastrzeżenia ZO PKA budzą tytuły i zakres tematyczny niektórych prac dyplomowych (przedstawiono wykaz z ostatnich dwóch lat), które nie są zgodne z efektami kształcenia zakładanymi na kierunku zootechnika. Są to np. – studia I stopnia: „Zróżnicowanie wielkości ciała u mrówki *Temnothorax crassispinus*”, studia II stopnia: „Różnorodność morfologiczna mrówki hurtnicy zwyczajnej na terenach zanieczyszczonych metalami ciężkimi: znaczenie kolonii”, „Problematyka bezdomności psów w świadomości osób w różnych grupach wiekowych”. Taka tematyka prac nie jest zgodna z koncepcją kształcenia na kierunku zootechnika. Wszystkie prace dyplomowe są sprawdzane w systemie antyplagiatowym OSA.

Efekty kształcenia zakładane dla kierunku są weryfikowane także w ramach egzaminu dyplomowego. Na studiach I stopnia studenci zdają egzamin inżynierski. Egzamin odbywa się przed trzyosobową komisją powołaną przez Dziekana. Studenci odpowiadają na trzy wylosowane pytania. Analiza zadawanych pytań wykazała, że na ogół obejmują one szerokie spektrum zagadnień i są tematycznie związane z efektami kształcenia zakładanymi dla kierunku. Tylko w jednym przypadku pytania były zbyt jednostronne tematycznie. W trakcie egzaminu magisterskiego (zdanego przed trzyosobową komisją – przewodniczący, opiekun pracy i recenzent) student prezentuje tezy pracy dyplomowej, a następnie odpowiada na trzy pytania związane z dyscypliną zootechnika.

Studenci kierunku zootechnika prowadzonego na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt UR Kraków mają możliwość rozwijania swoich umiejętności badawczych w ramach działających na Wydziale kół naukowych, w tym Koła Naukowego Zootechników (KNZ). Zainteresowani studenci prowadzą badania w ramach kilku sekcji: Fizjologii, rozrodu i anatomii, Genetyki zwierząt, Higieny i dobrostanu zwierząt, Hodowli zwierząt, Hodowli zwierząt futerkowych, wolnożyjących i amatorskich, Żywienia zwierząt i dietetyki. Wyniki prac studentów prezentowane są podczas corocznej wydziałowej sesji kół naukowych. W ramach obrad w latach 2015-2018 zaprezentowali odpowiednio 13, 7, 7 i 5 referatów. Ponadto studenci koła przedstawiają swoje osiągnięcia na krajowych i zagranicznych konferencjach kół naukowych, uzyskując nagrody i wyróżnienia. Dowodem na uczestnictwo studentów w badaniach naukowych są także liczne prace naukowe opublikowane we współautorstwie ze studentami. Tematyka prac prowadzonych przez studentów jest zgodna z koncepcją kształcenia i mieści się w dyscyplinie zootechnika, do której przypisano efekty kształcenia. Skuteczność osiągania przez studentów zakładanych efektów kształcenia weryfikuje także rynek pracy. Jak wynika z ogólnopolskiego systemu monitorowania ekonomicznych losów absolwentów szkół wyższych (ELA) spośród 84 absolwentów kierunku zootechnika UR w Krakowie (rok 2016) 90,5% uzyskało pracę.

2.3.

Zasady rekrutacji kandydatów na studia I i II stopnia regulują zarządzenia Rektora. O przyjęciu na studia I stopnia decyduje liczba punktów uzyskanych z przedmiotów rekrutacyjnych, zdawanych przez kandydata na egzaminie maturalnym. Bierze się pod uwagę punktację ze świadectwa maturalnego z jednego przedmiotu spośród biologii, chemii, geografii, informatyki lub matematyki, przy czym wszystkie przedmioty są równoważne i tworzy się listę rankingową. Zarządzenie Rektora określa także uprawnienia do przyjęcia na studia bez postępowania rekrutacyjnego laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego oraz laureatów niektórych konkursów krajowych i międzynarodowych. Dla kierunku zootechnika są to olimpiady biologiczna, wiedzy i umiejętności rolniczych, młodych producentów rolnych. Na liście brak laureatów olimpiad: matematycznej, chemicznej, informatycznej i geograficznej, choć wyniki egzaminów maturalnych z tych przedmiotów są podstawą rekrutacji na kierunek zootechnika. Warunkiem wstępnym przy aplikacji na studia II stopnia jest posiadanie tytułu zawodowego inżyniera (głównie zootechniki). Rada WHiBZ określiła także listę kierunków pokrewnych, których absolwenci mogą ubiegać się o przyjęcie na studia II stopnia na kierunku zootechnika. Są to: rolnictwo, rybactwo, hipologia i jeździectwo, biotechnologia i ochrona środowiska. Wg zarządzenia Rektora za kierunek pokrewny uznaje się taki, na którym zrealizowane są wszystkie kompetencje inżynierskie, a efekty kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności kompetencji społecznych, uzyskane przez kandydata, pokrywają się w co najmniej 50% z efektami kształcenia obowiązującymi dla kierunku zootechnika. Weryfikacji efektów kształcenia uzyskanych przez kandydata dokonuje Dziekan. Kandydaci z kierunków pokrewnych po przyjęciu na studia są zobowiązani do uzupełnienia efektów kierunkowych, w ramach przedmiotów wskazanych przez Dziekana, przy czym ich liczba nie może przekraczać 5. Zasady rekrutacji są dostępne na stronie internetowej Uczelni i Wydziału w formie specjalnie opracowanego informatora. Kryteria rekrutacji są bezstronne, transparentne, dające

rzetelne informacje kandydatowi i zapewniające równe szanse na podjęcie kształcenia na kierunku zootechnika.

Zaliczanie kolejnych etapów studiów na ocenianym kierunku odbywa się zgodnie z regulaminem studiów. Określone w programie studiów przedmioty i moduły kończą się oceną. Pozytywne oceny końcowe w danym semestrze potwierdzają stopień osiągnięcia przez studenta wszystkich zakładanych dla modułów/przedmiotów efektów kształcenia i umożliwia promocję na kolejny etap studiów. W przypadku oceny niedostatecznej studentowi przysługuje prawo do dwukrotnego jej poprawiania. Zaliczając przedmiot student otrzymuje przewidzianą dla tych zajęć liczbę punktów ECTS, niezależnie od wysokości oceny. W przypadku niezaliczenia przedmiotu, Dziekan na wniosek studenta może dokonać warunkowego wpisu na kolejny semestr, przy czym łączny wymiar niezaliczonych przedmiotów nie może przekraczać 12 punktów ECTS. Na wniosek studenta, który nie uzyskał wpisu na dany semestr, Dziekan może podjąć decyzję o skierowaniu studenta na krótkoterminowy urlop lub na powtarzanie semestru. Przepisy zaliczenia kolejnych semestrów studiów są przestrzegane i pozwalają na etapową weryfikację osiągniętych przez studenta efektów kształcenia. Praca dyplomowa i egzamin dyplomowy w zdecydowanej większości stanowią potwierdzenie uzyskania przez studentów umiejętności badawczych i kierunkowych efektów kształcenia. Jednak analiza prac dyplomowych przez ZO PKA wykazała, że nie wszystkie prace potwierdzają nabycie przez studentów kompetencji inżynierskich. Ponadto, w nielicznych przypadkach tematy prac nie były związane z zootechniką, a oceny opiekuna i recenzenta były zróżnicowane i nie zawsze adekwatne do poziomu pracy. Należy podkreślić, że w przypadku studiów prowadzących do uzyskania tytułu zawodowego inżyniera i magistra inżyniera na profilu ogólnoakademickim istotna jest kwestia połączenia inżynierskiego i naukowego charakteru prac dyplomowych. Przyjęte zasady i prowadzony proces dyplomowania na ocenianym kierunku - jako proces wieńczący ukończenie studiów – w większości przypadków pozwalają na stwierdzenie, że student osiągnął efekty kształcenia zakładane nie tylko dla kierunku, ale także dla określonego poziomu kwalifikacji. Proces dyplomowania na studiach I stopnia w większości przypadków potwierdza osiągnięcie przez studentów co najmniej przygotowania do prowadzenia badań, a na studiach II stopnia - udział w badaniach – co założono w procesach dyplomowania.

Zasady postępowania przy identyfikacji efektów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskiwanych w szkolnictwie wyższym oraz ich zgodność z efektami kształcenia zakładanymi dla ocenianego kierunku reguluje regulamin studiów i zarządzenia Rektora. Decyzję o uznaniu efektów wydaje na wniosek studenta dziekan. Procedura obejmuje wstępną weryfikację wniosku w oparciu o opis efektów kształcenia dla określonego profilu i obszaru kształcenia oraz uzyskane punkty ECTS. Dziekan dokonuje porównania efektów kształcenia uzyskanych w jednostce w której kandydat je uzyskał z efektami kształcenia jakie powinien osiągnąć w wyniku realizacji zajęć i praktyk określonych w programie studiów na kierunku zootechnika. Dziekan może skierować wniosek kandydata do weryfikacji merytorycznej do nauczyciela akademickiego, prowadzącego przedmiot na ocenianym kierunku, kompetentnego do weryfikacji określonych efektów kształcenia. Przy braku pełnej zgodności efektów kształcenia Dziekan Wydziału może określić moduły zajęć, których uzupełnienie jest konieczne dla pełnej realizacji efektów kształcenia zakładanych na kierunku zootechnika.

Zasady i tryb potwierdzania efektów uczenia się, uzyskanych poza szkolnictwem wyższym oraz zasady klasyfikacji przy postępowaniu kwalifikacyjnym określają zarządzenia

Rektora. Na studia I stopnia mogą zostać przyjęci kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości i co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe, a na studia II stopnia co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe, uzyskane po ukończeniu studiów I stopnia. W przypadku ubiegania się przyjęcie na kolejny kierunek studiów I lub II stopnia, osoba posiadająca stopień magistra lub równorzędny wystarczający jest dwuletni okres doświadczenia zawodowego. W przypadku absolwentów kolegiów nauczycielskich, nauczycielskich kolegiów języków obcych oraz kolegiów pracowników służb społecznych przystępujących do potwierdzania efektów uczenia się nie jest wymagane spełnienie warunku pięcioletniego doświadczenia zawodowego. Potwierdzenie efektów uczenia się następuje na wniosek kandydata w zakresie odpowiadającym efektom kształcenia, zawartych w programie kształcenia określonego kierunku, poziomu i profilu kształcenia. Za organizację potwierdzania efektów kształcenia odpowiada dziekan. Dziekan powołuje spośród nauczycieli akademickich, posiadających co najmniej stopień doktora habilitowanego, koordynatora potwierdzania efektów uczenia się, który przedkłada Dziekanowi propozycję składu osobowego komisji weryfikującej efekty kształcenia dla każdego modułu lub grupy modułów zajęć. Potwierdzanie efektów uczenia się dla określonego modułu zajęć przeprowadza się w formie egzaminu teoretycznego lub praktycznego. Minimalna liczba punktów ECTS, uzyskana przez kandydata w procesie potwierdzania efektów uczenia się, wymagana do przyjęcia na studia wynosi 15 ECTS. Koordynator odpowiada też za szczegółowe poinformowanie kandydata o procedurze przyjęcia na studia. Przeprowadzone postępowanie pozwala na właściwą ocenę zgodności efektów uczenia się z efektami kształcenia. Do tej pory jednak nie przyjęto na oceniany kierunek kandydata kwalifikowanego wg powyższej procedury.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Program i plan studiów jest prawidłowy i umożliwia osiągnięcie przez studenta zakładanych dla kierunku efektów kształcenia. Sekwencja przedmiotów w planie studiów jest prawidłowa. Mocną stroną programu jest jego spójność z efektami kształcenia dla kierunku zootechnika, a jednocześnie różnorodność w postaci specjalności i modułów do wyboru, co w pełni zaspakaja indywidualne zainteresowania studentów. Program studiów zawiera zgodną z obowiązującymi przepisami liczbę ECTS z zakresu przedmiotów humanistyczno-społecznych oraz realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego. Na pierwszym stopniu studiów przygotowuje się studenta do prowadzenia badań, a na drugim stopniu studenci biorą udział w badaniach naukowych. Mocną stroną programu są dobrze przemyślane, opracowane i weryfikowane treści w ramach praktyk zawodowych. Słabą stroną są niektóre prace dyplomowe nie weryfikujące kompetencji inżynierskich oraz te o tematyce nie odpowiadającej efektom kształcenia. Ponadto, niedoszacowano nakładu pracy studenta w ramach nauki języka obcego i praktyk. Metody i formy kształcenia odpowiadają specyfice kierunku. Sposoby weryfikacji efektów kształcenia są prawidłowe, aczkolwiek mało precyzyjnie opisane w sylabusach przedmiotów. W sylabusach niektórych przedmiotów zaleca się mało aktualne piśmiennictwo. Wydział stosuje jasne i transparentne procedury rekrutacji na studia, uznawania efektów kształcenia oraz potwierdzania efektów uczenia się. Nie budzi zastrzeżeń zaliczanie kolejnych etapów kształcenia oraz forma egzaminów dyplomowych.

Dobre praktyki

Zalecenia

Zaleca się:

1. zapewnienie, by problematyka wszystkich prac dyplomowych odpowiadała przyjętej na kierunku zootechnika koncepcji kształcenia i gwarantowała weryfikację kompetencji inżynierskich;
2. precyzyjne opisanie w sylabusach metod weryfikacji przedmiotowych efektów kształcenia;
3. zapewnienie aktualności zalecanego w sylabusach piśmiennictwa i treści programowych wszystkich przedmiotów;
4. rozszerzenie listy uprawnień do podejmowania studiów bez postępowania rekrutacyjnego laureatów olimpiad z tych przedmiotów, które są podstawą postępowania rekrutacyjnego;
5. zweryfikowanie liczby punktów ECTS uzyskiwanych w ramach praktyk zawodowych i języków obcych.

Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia

- 3.1. Projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia
- 3.2. Publiczny dostęp do informacji

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

3.1.

Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia (WSZJK) w Uczelni wprowadzony został na mocy Zarządzeń Rektora UR z maja 2007 r. w sprawie: *wprowadzenia Uczelnianego Systemu Jakości Kształcenia w AR*; w sprawie *hospitacji zajęć dydaktycznych*, a także w sprawie: *oceny przez studentów zajęć dydaktycznych oraz zasięgania opinii absolwentów o jakości kształcenia*. W 2015 r. Rektor Uczelni podjął Zarządzenia: w sprawie określenia wytycznych do opracowania planów i programów kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiach magisterskich oraz w sprawie składania i archiwizowania prac dyplomowych. WSZJK przede wszystkim opiera się na systemach wydziałowych. Obowiązujący na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia funkcjonuje w oparciu o Uchwałę Rady WHiBZ z maja 2013 r., która obejmuje m.in. monitorowanie i doskonalenie procesu kształcenia poprzez weryfikację programów kształcenia, poziomu merytorycznego i dydaktycznego nauczycieli akademickich, stanu bazy dydaktycznej, a także monitorowanie losów zawodowych absolwentów oraz współpracę z interesariuszami zewnętrznymi.

Na WHiBZ prowadzącym wizytowany kierunek zootechnika strukturę wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia tworzą m.in.: Dziekan, Prodziekan ds. Dydaktycznych i Studenckich, Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia (WZdsJK), do którego zadań należy ocena jakości kształcenia na poszczególnych, prowadzonych na Wydziale kierunkach, w tym kierunku zootechnika, przygotowanie rocznego raportu z funkcjonowania systemu jakości

kształcenia,, Wydziałowa Komisja ds. Dydaktycznych i Studenckich (WKdsDS), m.in. opiniująca i wdrażająca procedury zapewniające poprawę jakości kształcenia na poszczególnych kierunkach studiów, podnosząca atrakcyjność oferty edukacyjnej i dostosowywanie jej do potrzeb rynku pracy, Wydziałowa Komisja ds. Oceny Nauczycieli Akademickich, Wydziałowa Komisja Konkursowa, zajmujące się okresową oceną działalności dydaktycznej pracowników oraz opiniowaniem kandydatów zatrudnianych na stanowiska naukowo-dydaktyczne oraz Pełnomocnicy Dziekana: ds. praktyk studenckich, kół naukowych, USOS, programu ERASMUS i osób niepełnosprawnych. Na Wydziale tworzone są również tzw. zespoły zadaniowe, m.in.: Zespół ds. opracowania korekty efektów kształcenia (istniejący od stycznia do czerwca 2017 r.) oraz Zespół ds. przygotowania PRK dla kierunku zootechnika (działający od stycznia do czerwca 2018 r.). Prodziekan ds. Dydaktycznych i Studenckich przewodniczył obu powyższym Zespołom, jest członkiem Wydziałowej KdsDS, a także Uczelnianej KdsDS. Przedstawiciel studentów jest w składzie WZdsJK, WKdsDS, natomiast przedstawiciel interesariuszy zewnętrznych uczestniczy z głosem doradczym w posiedzeniach WKdsDS. Przy Wydziale działa także Społeczna Rada Konsultacyjna – ciało kolegialne składające się ze współpracujących z Wydziałem pracodawców.

Efekty kształcenia w UR wstępnie przyjmuje Rada Wydziału, a następnie i wprowadza Zarządzeniem Rektor Uczelni. Uchwały Senatu dotyczące efektów kształcenia powinny być zatwierdzane uchwałami Senatu Uczelni. Efekty kształcenia dla kierunku „zootechnika” przyjęte zostały w czerwcu 2012 r., zmienione w roku 2015, a następnie w 2018 r. dostosowane do Polskiej Ramy Kwalifikacji i wprowadzone na mocy określonych dla obu poziomów kształcenia Uchwał Senatu oraz Zarządzeń Rektora. W pracach „zadaniowego” Zespołu ds. opracowania korekty efektów kształcenia oprócz nauczycieli akademickich uczestniczył przedstawiciel: studentów, doktorantów oraz interesariuszy zewnętrznych.

Program kształcenia wizytowanego kierunku jest monitorowany i weryfikowany. Efekty kształcenia są weryfikowane w trakcie całego procesu kształcenia, a ich walidacja opiera się na opiniowaniu modułów zajęć, zmian wprowadzanych w macierzach pokrycia, realizację prac dyplomowych. Okresowych przeglądów programu kształcenia dokonuje się po zakończeniu każdego roku akademickiego. Korekta programu kształcenia prowadzona jest przez WKdsDS, która współpracuje z WZdsJK. Z każdego posiedzenia WKDiS oraz Rady Wydziału sporządzane są sprawozdania, w których znajdują się informacje dotyczące wprowadzanych zmian w programie kształcenia na kierunku „zootechnika”. Zmiany w programach kształcenia, zatwierdzane są na posiedzeniach Rady WHiBZ i opisane w Rocznym Raporcie Oceny Jakości Kształcenia zatwierdzanym przez Radę Wydziału. Raport ten następnie przekazywany jest do Uczelnianej Komisji ds. Jakości Kształcenia.

Program kształcenia na kierunku „zootechnika” jest doskonały. Wpływ na zmiany mają przed wszystkim nauczyciele akademicy, ale też przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego współpracującego z WHiBZ.

W procesie monitorowania programów kształcenia bierze się pod uwagę opinie nauczycieli akademickich, studentów (wchodzących w skład organów kolegialnych), interesariuszy zewnętrznych temat wiedzy, umiejętności i postaw absolwentów uzyskanych w ramach danego programu studiów, opinie absolwentów o przydatności nabytej wiedzy, umiejętnościach zawodowych oraz kompetencjach, a także o ewentualnych brakach w obszarze wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych (ankieta procesu studiowania), wnioski z

hospitacji zajęć oraz informacje z ankiet studenckich wypełnianych w systemie USOS. Zmiany wynikające z monitorowania programów kształcenia przykładowo dotyczą: wprowadzenia nowych przedmiotów lub likwidacji przedmiotów dotychczas prowadzonych, zmiany sekwencji przedmiotów, zmian w sylabusach, korekty opisu efektów kształcenia lub zmiany punktacji ECTS.

Studenci kierunku zootechnika mają wprawdzie możliwość zgłaszania wszelkich uwag dotyczących treści kształcenia określonych przedmiotów bezpośrednio do Dziekana Wydziału, Prodziekana ds. dydaktycznych i studenckich, nauczycieli akademickich, a także pracowników administracyjnych, jednak z informacji uzyskanych podczas wizytacji wynika, że słabą stroną jest brak włączania do opiniowania zmian wprowadzanych w planach studiów i programach kształcenia, studentów nie uczestniczących w pracach organów kolegialnych. W czasie spotkania z ZO PKA studenci zwrócili jednak uwagę na zbyt ogólny charakter pytań w ankietach dotyczących oceny prowadzonych zajęć dydaktycznych oraz nie informowanie ich o wynikach ankietyzacji. Studenci przytoczyli jednak jeden przykład, gdy w wyniku wyrażonych opinii w ankietach zmieniono wykładowcę prowadzącego jeden z realizowanych przedmiotów.

Wpływ na program kształcenia mają też interesariusze zewnętrzni. Wydział współpracuje m.in. przedstawicielami Instytutu Zootechniki PIB w Balicach, Małopolskiej Izby Rolniczej, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Małopolskiego Ośrodka Doradztwa. W wymienionych instytucjach zatrudnieni są absolwenci WHiBZ. Sugestie płynące od tej grupy są także przedmiotem dyskusji na poziomie Wydziału i Uczelni. Istotną rolę doradczą i opiniotwórczą pełni Rada Społeczna Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt (RS). Jedną z propozycji zmian zgłoszonych przez powyższe ciało kolegialne było zwiększenie wymiaru praktyki produkcyjnej stanowiącej integralną część programu kształcenia na studiach I st. wizytowanego kierunku studiów. W odpowiedzi na ten postulat postanowiono zwiększyć czas trwania praktyki produkcyjnej odbywającej się na poziomie studiów I st. na specjalności *Hodowla zwierząt* z 8 do 9 tygodni; wprowadzić zasadę, iż praktyka po semestrze VI powinna trwać 4 tyg. w jednym gospodarstwie (student wybiera gatunek zwierząt: bydło, konie, świnie, drób etc.) oraz wprowadzić 9-tygodniową praktykę na nowo powołanej specjalności *Hodowla zwierząt towarzyszących i amatorskich*. Powyższe propozycje pozytywnie zaopiniowała WKdsDS, a następnie zatwierdziła na mocy uchwał Rada Wydziału.

Istotnym zadaniem interesariuszy zewnętrznych dla kształcenia prowadzonego na wizytowanym kierunku, jest umożliwienie odbywania przez studentów praktyk zawodowych i ćwiczeń terenowych. Przedstawiciele otoczenia prowadzą również zajęcia dydaktyczne na kierunku (przykładowo: *Podstawy immuno i cytogenetyki* - Polska Akademia Nauk w Krakowie; *Podstawy profilaktyki weterynaryjnej* – Przychodnia Weterynaryjna Medicavet; *Bezkręgowce w hodowlach amatorskich* – EduFauna), a także udzielają wsparcia w pozyskiwaniu przez studentów materiałów do wykorzystania w pracach dyplomowych (przykładowo dane dotyczące: wzrostu i wartości rzeźnej; wyniki odchovu jagniąt; wyniki pomiarów mikroklimatycznych wskaźników pomieszczeń dla świń; dane produkcyjne po zastosowaniu standaryzacji miotów; dane produkcyjne dotyczące użytkowości rozplodowej; dane kliniczne, dane epidemiologiczne; dokumentacja gospodarstwa; dane dotyczące koni i ich użytkowania oraz dane dotyczące użytkowości bydła). Kwestie dotyczące wpływu otoczenia społeczno-gospodarczego na proces kształcenia na wizytowanym kierunku studiów zawiera pkt. 5 niniejszego Raportu.

Monitorowanie procesu kształcenia, w tym programu kształcenia odbywa się ponadto poprzez dobór właściwej kadry zaangażowanej w proces kształcenia na kierunku zootechnika poprzez proces ankietyzacji, analizę zatrudnienia i kompetencji prowadzących, dokonywane przez władze dziekańskie. Na ocenianym kierunku monitorowany jest też proces dyplomowania. Zgodność proponowanej tematyki prac dyplomowych z kierunkiem oraz z poziomem studiów (praca inżynierska lub magisterska) analizowana jest przez Wydziałową Komisję ds. Dydaktycznych i Studenckich. Na Wydziale obowiązują *Procedury: procesu dyplomowania oraz kontroli oryginalności studenckich pracy dyplomowej*. Zakres procedur obejmuje wymagania formalne i merytoryczne pracy dyplomowej, kryteria oceny pracy dyplomowej, zasady przebiegu egzaminu dyplomowego inżynierskiego i magisterskiego, ocenę ostateczną wyniku studiów I i II st. oraz ogólną ocenę jakości prac dyplomowych. Poprawność procesu dyplomowania wspierana jest poprzez stosowanie systemu antyplagiatowego - wszystkie prace dyplomowe poddawane są kontroli przez system antyplagiatowy (OSA). W ostatnim czasie na kierunku zootechnika nie stwierdzono przypadków przekroczenia dopuszczalnego limitu nieuprawnionych zapożyczeń. Pomimo prowadzonego na Wydziale monitorowania procesu dyplomowania można stwierdzić nieliczne uchybienia jego działania – podczas wizytacji ZO PKA stwierdzono, iż tematyka prac dyplomowych w nielicznych przypadkach była niezgodna ze specyfiką wizytowanego kierunku, prace nie spełniały wymogów stawianych pracom inżynierskim, a w kilku przypadkach oceny były zawyżane.

Na kierunku zootechnika istnieje możliwość doskonalenia programu kształcenia w oparciu o wyniki z ogólnouczelnianego monitoringu losów zawodowych absolwentów. Obowiązek monitorowania losów zawodowych absolwentów uczelni wyższych realizuje w UR jednostka ogólnouczelniana jaką jest Biuro Karier i Szkolenia Praktycznego (powołane na mocy Zarządzenia Rektora Uczelni ze stycznia 2003 r. W sierpniu 2013 roku Biuro Karier uzyskało akceptację Prorektora ds. Dydaktycznych i Studenckich Uczelni w zakresie stosowania: procedury badania losów zawodowych absolwentów, wzoru formularza zgodny na udział w badaniu oraz ankiet badania losów zawodowych absolwentów I i II stopnia. Zgodnie z obowiązującą procedurą, badanie losów zawodowych absolwentów przeprowadza się drogą elektroniczną po upływie 6 m-cy i po 5 latach od obrony pracy dyplomowej. Niestety w badaniach przeprowadzonych w 2018 r. w ciągu 6 m-cy od obrony pracy dyplomowej dla rocznika absolwentów studiów I st. z 2016 r., liczba respondentów dla wszystkich kierunków prowadzonych na WHiBZ wynosiła 3 osoby, które kontynuowały kształcenia na poziomie studiów II st. Z raportu badań przeprowadzonych dla absolwentów studiów II st. wynika, że 3 z 4 respondentów pracuje na umowę o pracę, a ich zatrudnienie częściowo jest zgodne z profilem wykształcenia. W ramach działań doskonalących podjętych w celu zintensyfikowanie skuteczności monitorowania losów absolwentów deklaracje udziału w badaniu wręczane są każdemu absolwentowi po zakończeniu egzaminu dyplomowego.

Jak wspomniano wcześniej pod koniec każdego roku akademickiego dokonuje się cyklicznych przeglądów związanych z jakością kształcenia, z których opracowuje się raporty. W trakcie wizytacji udostępniono przykładowe roczne raporty oceny jakości kształcenia. W powyższych raportach zamieszcza się informacje dotyczące m.in. liczby studentów przyjętych na I rok studiów, nowych inicjatyw dydaktycznych, weryfikacji efektów kształcenia w trakcie całego procesu kształcenia, walidacji efektów kształcenia i ich korekty, ankiet: oceny przedmiotu/nauczyciela oraz całego toku studiów, hospicji zajęć, zapobiegania plagiatom i

ich wykrywania, działalności studenckich kół naukowych oraz publikacji studentów, oceny mobilności studentów oraz analizy opisów przedmiotów w systemie USOS. Powyższe raporty zawierające wnioski przygotowane są przez WZdsJK, Prodziekana ds. Dydaktycznych i Studenckich na podstawie danych opracowanych lub uzyskanych przez wybranych pracowników dziekanatu oraz członków WZdsJK. Raporty opiniuje WKdsDiS. Zarówno zakres, jak też systematyczność działania WSZJK przyczyniają się doskonalenia procesu kształcenia, w tym programu kształcenia na kierunku zootechnika.

3.2.

Podczas wizytacji stwierdzono działanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w obszarze przeglądu zasobów informacyjnych, a w szczególności zapewniania publicznego dostępu do informacji przydatnych poszczególnym grupom interesariuszy. Systemowo, na bieżąco dokonywana jest weryfikacja wykorzystywanych źródeł informacji dla kierunku zootechnika, które stanowią przede wszystkim strona internetowa Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, a także system informatyczny USOS, za pomocą którego po zalogowaniu studenci uzyskują dostęp do informacji związanych z kształceniem, m.in. do osiągniętych przez nich wyników, a także sylabusów. Zamieszczone na stronie internetowej Jednostki dane są aktualne, kompletne i dedykowane są różnym grupom odbiorców.

Dostęp do informacji zapewniony jest również m.in. za pośrednictwem strony internetowej Uczelni, panelu rekrutacyjnego, a także ogłoszeń umieszczanych w tradycyjny sposób w gablotach. Udostępniane publicznie treści są aktualne, kompleksowe i przejrzyste. Dotyczą one m.in. struktury wydziału, oferty kształcenia, systemu jakości kształcenia, kół naukowych, praktyk, prac dyplomowych, planów zajęć, studiów doktoranckich czy rekrutacji. Udostępniane na stronie są również obowiązujące wzory podań i druków, regulaminy studiów, przyznawania pomocy materialnej, praktyk oraz informacje nt. działalności Samorządu Studentów.

Na Wydziale odbywają się spotkania ze studentami, podczas których omawiane są sprawy dotyczące funkcjonowania Wydziału oraz kształcenia na poszczególnych kierunkach. Spotkanie te odbywają się z pierwszym rokiem studiów m.in. w sprawie organizacji studiów, jak i z późniejszymi rocznikami – wówczas dotyczą studenckich praktyk, wymiany międzynarodowej, procesu dyplomowania. Na pierwszych zajęciach z każdego przedmiotu studenci informowani są o wymaganiach, jakie muszą spełnić, aby uzyskać zaliczenie. Mają oni ponadto możliwość zgłoszenia uwag i potrzeb bezpośrednio do prowadzących zajęcia, Władz Dziekańskich oraz przedstawicieli studentów w Samorządzie Studenckim lub Radzie Wydziału. Pozytywnie ocenia się możliwość korzystania przez studentów z pomocy pracowników dziekanatu, którzy udzielają wszelkich niezbędnych informacji. Na Wydziale brak jest jednak narzędzia wspomagającego monitorowanie satysfakcji studentów z dostępu do informacji.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie obejmuje wszystkie formy kształcenia i obszary ważne dla jakości kształcenia, w tym dotyczące projektowania,

zatwierdzania i monitorowania efektów kształcenia. Zapewniony jest udział kadry akademickiej oraz studentów w procesie określania efektów kształcenia; współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym zapewnia udział w powyższym procesie interesariuszy zewnętrznych. W ramach wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia monitoruje się stopień osiągania zakładanych efektów kształcenia. Monitorowanie programu kształcenia prowadzone jest na wszystkich rodzajach zajęć i na każdym etapie kształcenia. Podejmuje się działania umożliwiające ocenę przyjętych sposobów weryfikacji osiągniętych przez studentów efektów kształcenia na każdym etapie kształcenia i wszystkich rodzajach zajęć, usprawnienia wymaga jednak proces dyplomowania. Współpraca z interesariuszami zewnętrznymi umożliwia monitorowanie oczekiwań rynku pracy, co pozwala na doskonalenie programu kształcenia. Uczelnia monitoruje losy zawodowe absolwentów, Wydział utrzymuje też kontakty z absolwentami, które wykorzystywane są do oceny rynkowej przydatności efektów kształcenia i ich doskonalenia. Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej oraz zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie kształcenia i realizacji procesu kształcenia na kierunku zootechnika. Zarówno na poziomie Uczelni, jak i Jednostki prowadzącej wizytowany kierunek studiów dokonuwana też jest ocena publicznego dostępu do informacji, co sprzyja podejmowaniu skutecznych działań służących podnoszeniu jego jakości, w oparciu o potrzeby odbiorców.

Dobre praktyki

Tworzenie zespołów zadaniowych w celu podejmowania działań związanych ze zmianami w programach kształcenia.

Zalecenia

Zaleca się:

1. położenie większego nacisku na udział studentów w pracach związanych z doskonaleniem programu kształcenia oraz ankietyzacją;
2. podjęcie działań usprawniających skuteczność monitorowania procesu dyplomowania na wizytowanym kierunku studiów;
3. zwiększenie działań informacyjnych w zakresie dostępu studentów do wyników ankietyzacji, a także wprowadzenie możliwości oceny dostępu do informacji.

Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia

- 4.1. Liczba, dorobek naukowy/artystyczny oraz kompetencje dydaktyczne kadry
- 4.2. Obsada zajęć dydaktycznych
- 4.3. Rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

4.1.

Zespół oceniający PKA przeprowadził ocenę spełnienia wymagań dotyczących doboru kadry na podstawie przesłanej dokumentacji, dokumentów przedstawionych podczas wizytacji i rozmów przeprowadzonych z Władzami Wydziału. W ocenie uwzględniono w szczególności dorobek naukowy i dydaktyczny nauczycieli akademickich, posiadane przez nich stopnie naukowe, specjalności naukowe i kompetencje. Zajęcia na ocenianym kierunku studiów prowadzi łącznie 131 osób, spośród których 84 jest pracownikami Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt. Pozostali pracownicy pochodzą z innych wydziałów UR oraz spoza Uczelni, których doświadczenie i dorobek naukowy są spójne z treściami zawartymi w programie studiów i zakładanymi efektami kształcenia.

W grupie powyższych osób jest 18 (14 z WHiBZ) z tytułem profesora, 41 (26 z WHiBZ) ze stopniem doktora habilitowanego i 63 (40 z WHiBZ) ze stopniem doktora. Osoby te posiadają kwalifikacje głównie w zakresie obszaru nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych (dziedzina nauk rolniczych - 71%, weterynaryjnych - 5,3%, leśnych - 0,7%) oraz nauk przyrodniczych (dziedzina nauki biologiczne - 8,4%). Pozostałe osoby prowadzące proces kształcenia posiadają kwalifikacje w obszarze nauk społecznych, ścisłych i technicznych. Należy podkreślić, że ponad 50% kadry realizującej zajęcia na ocenianym kierunku reprezentuje dyscyplinę zootechnika i posiada dorobek naukowy ściśle związany z tą dyscypliną. Ponad połowa kadry posiada także dodatkowe kwalifikacje wynikające z ukończenia studiów podyplomowych, pedagogicznych oraz specjalistycznych szkoleń. Ponadto, 20 osób posiada certyfikaty potwierdzające znajomość języków obcych (j. angielski, j. niemiecki) świadczące o umiejętnościach i możliwościach przekazywania studentom specjalistycznej wiedzy w tych językach. Nabycie tych dodatkowych kwalifikacji jest ważne w kontekście utworzonej na Wydziale specjalności w języku angielskim oraz realizacji zajęć ze studentami zagranicznymi w ramach programu Erasmus+. Wielu nauczycieli ukończyło specjalistyczne kursy podwyższając swoje kwalifikacje zawodowe, nabywając umiejętności i zdobywając doświadczenie, między innymi z zakresu informatyki i komunikacji multimedialnej, co pozwala na rozwijanie prowadzonego na Wydziale kształcenia na odległość.

W ocenianym 5-letnim okresie pracownicy Wydziału opublikowali 575 prac o łącznej liczbie 9636 pkt. MNiSW, z czego 313 prac ukazało się w czasopiśmie znajdujących się na liście A, o liczbie punktów równej 8040, co stanowi 84% ogólnej punktacji. Wskazuje to na wysoki poziom realizowanych prac badawczych na Wydziale i ich znaczenie dla rozwoju nauki. Należy podkreślić, że szereg publikacji jest wynikiem prowadzonych badań, w których udział brali doktoranci i studenci. W analizowanym okresie doktoranci byli współautorami 165 artykułów, co stanowi 29% wszystkich publikacji, natomiast studenci uczestniczyli jako współautorzy w 54 artykułach, co stanowi z kolei 9% wszystkich ukazanych się w minionym 5-leciu publikacji. Wyrazem dużego zaangażowania studentów kierunku zootechnika w działalność naukową jest także autorstwo i współautorstwo w ponad 150 doniesieniach naukowych, spośród 553 doniesień i komunikatów wykazanych przez Wydział, zamieszczonych w materiałach z konferencji krajowych i zagranicznych. Powyższy udział studentów i doktorantów w publikacjach świadczy o ich znacznym zaangażowaniu w działalność naukową oraz inspirującej roli pracowników naukowo-dydaktycznych,

włączających młodzież akademicką do swojej problematyki badawczej. Świadczy to także o ścisłym powiązaniu procesu dydaktycznego z działalnością naukową, posiadanych umiejętnościach i kompetencjach w zakresie prowadzenia prac badawczych i pracy w zespole. Nie bez znaczenia tym samym jest wkład tej młodej grupy osób w rozwój Wydziału i Uczelni.

Pracownicy Wydziału są także autorami i współautorami wielu prac popularno-naukowych i przeglądowych, stanowiących ważne źródło upowszechniania najnowszych osiągnięć naukowych. Dużą rolę w tym względzie spełniają także monografie i rozdziały w monografiach. W minionym, 5-letnim okresie pracownicy Wydziału byli współautorami 8 książek i 58 rozdziałów w książkach poświęconych różnej tematyce, związanej z szeroko pojętą hodowlą zwierząt. Na dorobek naukowy pracowników Wydziału składają się także uzyskane 3 patenty, wdrożenie i wzór użytkowy oraz 3 aplikacje o zasięgu lokalnym i międzynarodowym. Potwierdzają one innowacyjny i nowatorski charakter realizowanych prac na Wydziale, za które otrzymywali również prestiżowe nagrody.

W gronie osób reprezentujących dyscyplinę zootechniki są osoby ze specjalnościami obejmującymi hodowlę wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, o specjalności hodowla i etologia zwierząt, żywienie zwierząt, ochrona środowiska, zoohigiena, profilaktyka weterynaryjna, genetyka zwierząt i metody hodowlane, fizjologia zwierząt, hodowla zwierząt dzikich i towarzyszących. Dorobek naukowy tych osób jest ściśle powiązany z realizowanym programem studiów.

Duże doświadczenie i umiejętności kadry dydaktycznej, stosującej zróżnicowane metody dydaktyczne zorientowane na zaangażowanie studentów w proces uczenia się, pozwalają na osiągnięcie przez nich wszystkich zakładanych efektów kształcenia określonych dla ocenianego kierunku. Kompetencje te zostały potwierdzone przez ZO PKA w czasie przeprowadzonych hospitacji zajęć.

4.2. Na podstawie przeprowadzonej analizy dorobku naukowego, hospitacji zajęć dydaktycznych oraz opinii studentów należy stwierdzić, że kadra akademicka realizująca zajęcia na ocenianym kierunku studiów ma duże doświadczenie i kompetencje, gwarantujące osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia. Prawidłowy dobór i obsadę poszczególnych przedmiotów gwarantuje bogaty i zróżnicowany pod względem formy i treści dorobek nauczycieli realizujących zajęcia na kierunku. Dorobek ten i kompetencje nauczycieli realizujących zajęcia dydaktyczne na kierunku są weryfikowane przez Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia oraz Wydziałową Komisję ds. Oceny Kadr pod względem zgodności z treściami kształcenia poszczególnych modułów oraz zbieżności z dziedziną i dyscypliną naukową, do której jest przypisany kierunek.

Obsady zajęć dydaktycznych na Wydziale dokonuje się według zasad określonych w Zarządzeniu Rektora 66/2017. W przypadku poddawanego ocenie kierunku zootechnika podstawowym kryterium jest obowiązek posiadania przez nauczyciela dorobku naukowego w dziedzinie nauk rolniczych, ze szczególnym uwzględnieniem dyscypliny zootechniki oraz posiadanie kompetencji dydaktycznych.

Zgodnie z zasadami obowiązującymi w Uczelni nauczyciele akademicy przekazują informacje o swoim dorobku naukowym i doświadczeniu zawodowym do ogólnie dostępnego systemu bibliotecznego. Dorobek ten, jak również kompetencje prowadzących zajęcia mogą być więc zweryfikowane również przez studentów. Dodatkowo, nauczyciele akademicy

poszerzają swoje kompetencje i zdobywają nowe kwalifikacje na kursach i szkoleniach, studiach podyplomowych. Umożliwia im to poszerzanie oferty dydaktycznej i przeprowadzanie specjalistycznych kursów, dających studentom uprawnienia do wykonywania zawodu. Przykładem są np. organizowane kursy inseminacji owiec i kóz, bydła, trzody chlewnej czy kurs korekcji racic. Studenci chętnie korzystają z tej oferty, nabywają nowych umiejętności i zdobywają w czasie studiów zawód inseminatora.

Dokonana weryfikacja pod względem zgodności dorobku naukowego i posiadanych kwalifikacji przez każdego pracownika z treściami nauczania poszczególnych przedmiotów potwierdziła trafny dobór prowadzących i posiadanie przez nich pełnych kompetencji do przekazania studentom wiedzy i umiejętności w celu osiągnięcia przez nich zakładanych efektów kształcenia.

Kadra prowadząca zajęcia jest także przygotowana do prowadzenia zajęć *on-line*. Na wszystkich salach wykładowych prowadzący zajęcia mogą korzystać ze Skypa. Ponadto w ramach studiów niestacjonarnych prowadzone są zajęcia na odległość za pomocą platformy internetowej. Większość pracowników udostępnia studentom materiały do zajęć (np. prezentacje) *on-line* na platformie internetowej. Na głównych salach wykładowych (125 i 334) jest dostępne *vi-fi*, a na wszystkich salach jest podłączony Internet, z którego prowadzący zajęcia mogą korzystać w toku ich realizacji. Aktywność *on-line* prowadzących zajęcia może monitorować główny informatyk Wydziału lub za jego pośrednictwem Dziekan. Ponadto w głównej sali wykładowej (sala 125) jest zamontowana kamera, pozwalająca na obserwację

4.3.

Na podstawie analizy dokumentacji, uzyskanych informacji od władz dziekańskich, a także przeprowadzonych rozmów z pracownikami naukowo-dydaktycznymi w czasie wizytacji należy stwierdzić, że dla nauczycieli wizytowanego kierunku studiów Uniwersytet Rolniczy w Krakowie stanowi podstawowe miejsce pracy. Dla większości z nich jest to pierwsze, a dla osób z długoletnim stażem, jak oświadczyli niektórzy pracownicy w czasie wizytacji, będzie zapewne jedynym miejscem pracy. Dowodzi to stabilności prowadzonej polityki kadrowej na Wydziale i w Uczelni oraz ścisłego utożsamiania się kadry naukowo-dydaktycznej ze swoją macierzystą jednostką. Zasady prowadzonej polityki kadrowej, będące ważnym elementem zarządzania Wydziałem, są spójne ze spektrum i profilem kształcenia Wydziału oraz jego działalnością naukowo-badawczą, która jednocześnie jest ściśle uzależniona od polityki prowadzonej przez Władze Uczelni. Jest ona nierozdzielnie powiązana z prowadzonymi kierunkami studiów i badaniami naukowymi.

Władze Wydziału zachęcają i wspierają młodych pracowników do podnoszenia kwalifikacji poprzez umożliwianie im uczestnictwa w różnego rodzaju kursach i szkoleniach doksztalających oraz odbywanie krótko- i długoterminowych staży krajowych i zagranicznych. Duża dbałość o zapewnienie ustawicznego rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej prowadzącej kształcenie na wszystkich kierunkach studiów, gwarantującej wysoki poziom realizowanych zajęć, wpisuje się w strategię rozwoju Wydziału. Dla zapewnienia wysokiej jakości kształcenia prowadzona jest ciągła ocena pracowników dydaktycznych dokonywana przez studentów, a także przez zwierzchników w formie hospitacji. Zasady tej oceny zawarte są w zarządzeniu Rektora w sprawie „Hospitacji zajęć dydaktycznych”.

Tryb i warunki postępowania rekrutacyjnego oraz wymagania dotyczące kwalifikacji osób zatrudnianych na poszczególnych stanowiskach (asystenta, adiunkta i profesora) uregulowane są w Statucie Uczelni i kilku zarządzeniach Rektora. Proces rekrutacji na stanowisko naukowe odbywa się w drodze otwartego konkursu, w którym mogą brać udział naukowcy z kraju i z zagranicy.

Wszelkie sprawy związane z pracą nauczycieli akademickich na Uczelni, w tym zasady przeprowadzania oceny okresowej, regulują zapisy Statutu Uczelni. Za jakość kadr naukowych na Wydziale odpowiada Wydziałowa Komisja ds. Oceny Nauczycieli Akademickich, a na poziomie Uczelni Senacka Komisja ds. Oceny Kadr. Zasady oceny naukowców cechuje obiektywizm, poufność, transparentność, profesjonalizm i odpowiedzialność. Nauczyciele akademicy oceniani są m.in. poprzez ocenę okresową, hospitacje zajęć dydaktycznych oraz przez studentów w anonimowych ankietach USOS - ocena zajęć i kadry nauczającej. Zbiorczy wynik oceny okresowej nauczycieli przekazywany jest do wiadomości społeczności akademickiej całej Uczelni. Przeprowadzona ostatnia ocena za lata 2011/2012 – 2014/2015 wykazała, że pracownicy Wydziału uzyskali wysoką punktację za działalność naukową i dydaktyczną, przewyższając pracowników z innych wydziałów.

O dużej aktywności naukowej kadry realizującej zajęcia dydaktyczne na kierunku zootechnika świadczą m.in. liczne wnioski o pozyskanie środków na badania w NCN, NCBiR oraz w tzw. Badaniach Zamawianych. Wymiernym efektem tej aktywności oraz odpowiedniej polityki kadrowej na Wydziale jest dynamiczny rozwój kadry w ostatnim okresie. W latach 2013 – 2018 w dyscyplinie zootechnika uzyskano 22 stopnie doktora, 10 stopni doktora habilitowanego i 3 tytuły naukowe.

Zgodnie z obowiązującymi zasadami podnoszenia kwalifikacji zawodowych na Uczelni, na wszystkich etapach kariery zawodowej pracownicy Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt aktualizują i poszerzają zakres swoich umiejętności i zdobywają nowe doświadczenia na formalnych szkoleniach, warsztatach, konferencjach i kursach. Dowodzi tego szczegółowy wykaz sporządzony dla każdego pracownika Wydziału. Wynika z niego, że pracownicy naukowo-dydaktyczni ocenianej jednostki uczestniczyli w różnych formach aktywizacji zawodowej, podnosząc swoje kwalifikacje w kraju i za granicą. Władze Wydziału i Uczelni wspierają każdą inicjatywę w tym względzie, a pracownicy mogą skorzystać z różnych form pomocy. Znaczna część z tych pracowników skorzystała z funduszy stypendialnych i odbyła staże naukowe w renomowanych zagranicznych ośrodkach. Samodzielni pracownicy naukowci opiekują się doktorantami, których rozprawy bronią na macierzystym Wydziale oraz w jednostkach naukowych z uprawnieniami do nadawania stopnia doktora w zakresie nauk biologicznych i biotechnologicznych. Fundusze pozyskane z zewnątrz, np. NCN stwarzają także możliwość uczestniczenia w uznanych konferencjach naukowych umożliwiających konfrontację własnych wyników badań i nawiązywanie cennych kontaktów naukowych. Dobre kontakty naukowe pracowników tej grupy owocują także możliwością odbywania praktyk dyplomowych i staży w uznanych laboratoriach i przedsiębiorstwach.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Wydział ma określoną politykę kadrową w strategii Wydziału, zbieżną z polityką prowadzoną przez Władze Uczelni. Polityka ta sprzyja rozwojowi kadry naukowo-dydaktycznej i jest

niezerwalnie związana z procesem kształcenia. Opracowano i wdrożono mechanizmy awansu naukowego, weryfikacji i oceny dorobku naukowego i kompetencji nauczycieli akademickich co niewątpliwie zapewnia wysoką jakość kształcenia na ocenianym kierunku studiów. Poprzez uczestnictwo w ankietyzacji oraz możliwość zgłaszania wniosków w mechanizmy te włączeni są studenci. Do mocnych stron Wydziału należy na pewno duży potencjał naukowy i wszechstronny, bogaty dorobek nauczycieli oraz jasno określone zasady rozwoju naukowego, zapewniające właściwą obsadę modułów i osiągnięcie założonych efektów kształcenia. W ocenie okresowej nauczycieli uwzględniane są opinie studentów dotyczące procesu kształcenia, a ankietyzacja jest ważnym elementem powyższego procesu.

Dobre praktyki

Duża aktywność kadry w zakresie organizowania szkoleń i kursów dla studentów, umożliwiających im zdobycie dodatkowych kwalifikacji w czasie studiów.

Zalecenia

.....

Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Jako cel aktywności naukowo-badawczej Jednostki podaje się transfer wiedzy do regionu poprzez trwałą współpracę z interesariuszami zewnętrznymi, w tym dostosowanie programu kształcenia do oczekiwań otoczenia społeczno-gospodarczego. Spośród działań realizowanych na rzecz ocenianego kierunku przez przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego należy wymienić aktywność Rady Społecznej Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt działającej w ramach Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Jest to instytucja doradcza i opiniotwórcza. W skład Rady wchodzi 14 przedstawicieli interesariuszy zewnętrznych, pracodawców: głównie przedsiębiorcy, hodowcy, zarządzający w ośrodkach badawczych, hodowlanych i doradczych. Rada jest zaangażowana w doskonalenie kształcenia na ocenianym kierunku. Jej celem jest przekazywanie informacji o oczekiwaniach rynku pracy, ocena sylwetki absolwenta w tym kontekście oraz przedstawianie sugestii dotyczących realizacji programu studiów. Rada Społeczna opiniowała między innymi program kształcenia nowej specjalizacji „*Hodowla zwierząt towarzyszących i egzotycznych*”, wprowadzonej do realizacji w programie studiów w roku akademickim 2014/15. W 2013 roku Rada Społeczna wniosowała o wydłużenie czasu odbywania praktyk, co zostało wdrożone w kolejnym roku akademickim. Postulowano również doprecyzowanie wiedzy przekazywanej praktykodawcom nt. oczekiwań Jednostki odnośnie zadań wykonywanych w trakcie praktyk, co jest obecnie realizowane przez pełnomocników praktyk na poszczególnych specjalnościach. Ponadto, przedstawiciele interesariuszy zewnętrznych są członkami komisji ds. dydaktycznych i studenckich oraz zespołu ds. jakości kształcenia.

Zdecydowana większość przedstawicieli interesariuszy zewnętrznych współpracujących z Jednostką to absolwenci ocenianego kierunku. Dużą rolę w budowaniu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym odgrywa aktywność krakowskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, którego posiedzenia odbywają się w Jednostce prowadzącej oceniany kierunek. Jednostka zawarła szereg umów o współpracy z przedsiębiorstwami, gospodarstwami hodowlanymi, jednostkami badawczo-rozwojowymi i ośrodkami administracji w sprawie współpracy na różnych płaszczyznach związanych z profilem naukowo-dydaktycznym jednostki. (m.in. ogrody zoologiczne, Royal Canin, Centrum Edukacji Międzynarodowej, Lasy Państwowe Tatrzańskiego Parku Narodowego). Podczas spotkania ZO PKA z interesariuszami zewnętrznymi podkreślali oni pełne zrozumienie ze strony Władz Jednostki odnośnie konieczności utrzymywania ścisłych kontaktów z otoczeniem społeczno-gospodarczym, m.in. ze względu na dynamiczny postęp technologiczny w produkcji zwierzęcej oraz zmieniające się prawodawstwo w tej dziedzinie.

Mnogość specjalizacji jest związana ze specyfiką kierunku i wynika wprost z sugestii zgłaszanych przez interesariuszy zewnętrznych. Liczne zajęcia warsztatowe dla studentów są realizowane w obiektach udostępnionych przez współpracujące z Jednostką gospodarstwa (m.in. ćwiczenia z systemów żywienia zwierząt). Na ocenianym kierunku na wykłady gościnne są zapraszani przedstawiciele gospodarstw rolnych i producenci pasz dla zwierząt. Dzięki wykorzystaniu materiałów badawczych, danych ekonomicznych oraz infrastruktury udostępnionych przez współpracujące gospodarstwa i ośrodki badawcze w Jednostce prowadzącej oceniany kierunek powstały liczne prace dyplomowe (ok. 120 prac w latach 2013-18), np. m.in.: „Wpływ suszonego wywaru kukurydzianego DDGS na teksturę mięsa jagniąt”, „Zasady prowadzenia wypasu wielkoobszarowego owiec w rejonie Beskidu Niskiego i Bieszczad”, „Cechy użytkowości mięsnej kurcząt a zmienność w genie FADS2”. Zwykle pozyskiwanie materiałów do badań było realizowane u praktykodawców.

W ramach współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym przeprowadzone badania stały się podstawą wielu publikacji w czasopismach naukowych, m.in. nt. hodowli koni huculskich, owiec, efektywności pasz w sferze hodowlanej. Prace te zostały wykonane dzięki udostępnieniu bazy przez właścicieli gospodarstw hodowlanych, ośrodków zarodowych instytutów badawczych, zarówno wzbogaciły wiedzę, jak również stały się podstawą do jej wykorzystania w praktyce.

Jednostka prowadzi aktywną działalność na rzecz otoczenia społeczno-gospodarczego. W Jednostce prowadzone są liczne badania naukowe i prac rozwojowe, mające na celu wzbogacenie wiedzy i wypracowanie rozwiązań praktycznych. Wśród badań zamawianych znalazły się eksperymentalne zastosowania robotów w produkcji zwierzęcej, monitorowanie składu chemicznego pasz, ocena wartości hodowlanej zwierząt gospodarskich oraz opracowanie nowatorskich metod chowu. Badania były wykonywane we współpracy zarówno z gospodarstwami rolnymi, zakładami doświadczalnymi i instytutami badawczymi.

W efekcie prac badawczo-wdrożeniowych w Jednostce prowadzącej oceniany kierunek zrealizowano szereg patentów, wdrożeń i aplikacji, m.in. „Rozpoznanie zakażenia pasożytami kozicy tatrzańskiej”, „Sposób pomiaru właściwości reologicznych skór garbowanych” czy „Ocena bezpieczeństwa stosowania oraz skuteczności katetera do transferu zarodków”.

Dużym zainteresowaniem cieszą się np. wykłady i szkolenia dla hodowców owiec „Innowacyjne metody chowu małych przeżuwaczy” czy Kurs Bacowski - zakończony

uzyskaniem, po zdaniu państwowego egzaminu zawodowego, zawodu juhasa lub bacy. Ponadto, warto wymienić cykl szkoleń dla klasyfikatorów pokroju i selekcyonerów Polskiej Federacji Hodowców i Producentów Mleka. „Genetyczna i środowiskowa analiza cech funkcjonalnych bydła mlecznego” Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka Świętokrzyski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Modliszewicach. Organizowane są również cyklicznie „szkoły zimowe” poświęcone hodowli poszczególnych gatunków zwierząt stanowią dobrą okazję dla Jednostki do popularyzacji wiedzy w zakresie zootechniki i opieki nad zwierzętami, jak również do zaprezentowania swej oferty naukowo-dydaktycznej. Wolontariusze w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Bolesławiu, angażują się w programy adopcji zwierząt.

Jednostka prowadząca oceniany kierunek studiów prowadzi szeroko zakrojoną akcję promocyjną wśród szkół w regionie. M.in. cyklicznie odbywają się spotkania, warsztaty i wykłady w szkołach wszystkich szczebli i przedszkolach na tematy związane z nauczaną dyscypliną, na poziomie adekwatnym do wieku grupy docelowej. Co roku odbiorcami tych działań jest ponad 1000 uczniów. Ponadto, realizowane są imprezy plenerowe (np. Noc Naukowców, Marsz Jamników, Targi Żywności), olimpiady tematyczne, zajęcia dla dzieci z domów dziecka, audycje radiowe. Są one nie tylko narzędziem promocji kierunku, ale również stanowią przydatne narzędzie popularyzowania wiedzy wśród dzieci i młodzieży regionu.

Na poziomie Uczelni i Wydziału realizowanych jest szereg zadań mających na celu rozwój kompetencji miękkich niezbędnych na rynku pracy. W ramach ogólnouczelnianego programu „Szansa na sukces po UR” finansowanego ze środków UE (POWER) w latach 2016-19, ponad 120 osób odbyło 3-dniowe wizyty studyjne w gospodarstwach rolnych. Celem było podniesienie kompetencji zawodowych, komunikacyjnych i informatycznych w zakresie przedsiębiorczości i organizacji pracy. W trakcie tych wizyt studenci mieli możliwość zapoznania się z praktycznymi aspektami funkcjonowania gospodarstw. Wizyty odbyły się m.in. w stadninach koni i gospodarstwach hodowlanych. Studenci ocenianego kierunku mają również możliwość ukończenia certyfikowanego kursu unasienniania bydła i korekcji racic.

Biuro Karier organizuje certyfikowane szkolenia z autoprezentacji, zarządzania czasem, rachunkowości oraz kursy komputerowe. Realizowane są wizyty studyjne u potencjalnych pracodawców, poradnictwo zawodowe, również w ramach indywidualnych spotkań ze studentami.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym Jednostki prowadzącej oceniany kierunek dotyczy zarówno dydaktyki, popularyzacji wiedzy, jak i obejmuje świadczenie usług na rzecz podmiotów zewnętrznych. Zróżnicowany zakres współpracy znajduje swoje bezpośrednie przełożenie na proces kształcenia zarówno w odniesieniu do programu studiów, jak i procesu dyplomowania.

Dobre praktyki

.....

Zalecenia

.....

Kryterium 6. Umiejdzynarodowienie procesu kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Na kierunku zootechnika rozwijana jest współpraca z zagranicą, zarówno na płaszczyźnie naukowej, jak i dydaktycznej. Stworzono warunki sprzyjające procesowi umiejdzynarodowienia kształcenia, a Władze Wydziału wspierają międzynarodową mobilność studentów i nauczycieli akademickich. Umiejdzynarodowienie procesu kształcenia na kierunku realizowane jest w różnych formach, m.in. poprzez podejmowanie studiów przez studentów zagranicznych i studentów Wydziału w ramach programów Erasmus+, SEMP, krótkoterminowe zatrudnianie kadry naukowej z zagranicy (visitnig professor), ofertę nauczania wybranych przedmiotów w języku obcym, uczestnictwo kadry prowadzącej zajęcia na kierunku zootechnika w międzynarodowych programach badawczych czy też wymianę wiedzy i doświadczeń przez nauczycieli akademickich.

Dostrzegając znaczenie umiejdzynarodowienia procesu kształcenia Wydział opracował w 2013 r. program kształcenia w języku angielskim na studiach II° na kierunku Zootechnika pn. *Bioengineering in Animal Science*. Program ten jest oryginalną ofertą dydaktyczną, przeznaczoną dla studentów zagranicznych i krajowych, chcących uzyskać specjalistyczne wykształcenie z zakresu nauk o zwierzętach, w tym bioinżynierii rozrodu. Celem kształcenia jest przekazanie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych, obejmujących nowoczesne, biologiczne metody i techniki badawcze oraz technologie stosowane w naukach o zwierzętach. Ze względu jednak na brak kandydatów, programu tego nie udało się dotychczas uruchomić. Poza nauką języków obcych w ramach programu studiów, studenci mogą doskonalić swoje umiejętności językowe podczas wyjazdów zagranicznych, które sprzyjają rozwojowi współpracy międzynarodowej i są ważnym elementem wspierającym proces kształcenia.

W latach 2013-2018 wymiana studentów z zagranicą realizowana była w ramach programu Erasmus+ oraz SEMP. Wymiana ta odbywała się na podstawie podpisanych umów między UR a 13 uniwersytetami z zagranicy, obejmując kierunki zbieżne programowo z kierunkiem zootechnika. Z przedstawionego w czasie wizytacji wykazu wyjazdów studentów wynika, że najczęściej wybieranymi uniwersytetami w ostatnich 2-3 latach były uczelnie hiszpańskie i włoskie, Universitat de Lleida oraz Universita degli Studi di Palermo. W latach 2013-2018 do powyższych uczelni partnerskich, jak również do uczelni w Danii, Turcji, Austrii i Czechach wyjechało łącznie 16 studentów kierunku zootechnika, którzy otrzymali stypendium w ramach programu Erasmus+. Z kolei Wydział zaoferował 22 kursy w dyscyplinie zootechnika dla studentów przyjeżdżających na studia w ramach tego programu. Realizowane są one przez pracowników posiadających kompetencje do ich prowadzenia, co potwierdzone zostało uzyskaniem przez nich odpowiednich certyfikatów. Pozytywnym aspektem w tym względzie jest bogata oferta przedmiotów, obejmująca przedmioty o profilu ogólnym jak np. fizjologia i endokrynologia zwierząt i człowieka, jak również o profilu kierunkowym np. hodowla karpia, hodowla i produkcja drobiu. Inną ofertą dla studentów zagranicznych jak i studentów całej Uczelni, z której korzysta coraz więcej osób, jest 12 przedmiotów w języku angielskim o zróżnicowanej tematyce, ukierunkowanej bardziej na wykorzystanie najnowszych osiągnięć w hodowli zwierząt. Na Wydział przyjeżdżają również studenci z zagranicy. Pod koniec ubiegłego roku 3-miesięczny staż realizowała stypendystka z Instytutu Biologii Zwierząt, Narodowej Akademii Nauk Ukrainy we Lwowie.

Dla rozwoju procesu umiędzynarodowienia studiów duże znaczenie ma zaangażowanie kadry naukowo-dydaktycznej i nawiązywane przez nią wzajemne kontakty z partnerami zagranicznymi. Sprzyja to później rozwojowi współpracy dydaktycznej. Dlatego też nauczyciele prowadzący zajęcia na kierunku zootechnika dbają o poszerzanie wiedzy i utrzymywanie kontaktów z jednostkami zagranicznymi. Czynią to, nie tylko przez uczestnictwo w konferencjach i kongresach międzynarodowych, ale również w ramach staży, konsultacji naukowych czy też prowadzenia wykładów. W latach 2013-2017, w ramach doksztalcania i rozwijania współpracy międzynarodowej, 56 nauczycieli Wydziału prowadzących zajęcia na kierunku zootechnika wyjechało za granicę. Spośród 164 wyjazdów, 10 związanych było bezpośrednio z dydaktyką (prowadzenie wykładów w ramach programu Erasmus+ lub jako zaproszony wykładowca). Pozostałe wyjazdy miały na celu rozwój naukowy, podnoszący również kwalifikacje dydaktyczne, w tym kwalifikacje związane z prowadzeniem zajęć w językach obcych. Procesowi umiędzynarodowienia studiów sprzyjają również podpisane przez Wydział umowy dwustronne. W ramach takich umów realizowana jest m.in. wymiana studentów z Państwowym Agrotechnicznym Uniwersytetem im. Seifullina w Astanie (Kazachstan) i Południowokazachskim Państwowym Uniwersytetem im. Auvezova w Szymkencie. Podobne umowy o charakterze naukowym, ale służące również rozwojowi procesu kształcenia, Wydział zawarł z 7. uczelniami z Kanady, Rosji, Białorusi i Ukrainy. Pracownicy naukowo-dydaktyczni Wydziału aktywnie uczestniczyli w ubiegłym roku akademickim w akcji ERASMUS KA107, polegającej na partnerskiej wymianie z Państwową Akademią Rolniczą w Gorki, Białoruś, a obecnie (1.09.2017-31.08.2020) są aktywnie zaangażowani w realizację projektu Erasmus w ramach partnerstw strategicznych: *Development of a serious game for digital learning in agroecology in Europe SEGAE (SErious Game in AgroEcology)*. Koordynatorem tego projektu jest pracownik prowadzący zajęcia na kierunku zootechnika, co niewątpliwie będzie miało pozytywny wpływ na proces kształcenia na tym kierunku.

Z rozmów przeprowadzonych przez ZO PKA z osobami odpowiedzialnymi za rozwój współpracy międzynarodowej na Uczelni i Wydziale, jak również z wypowiedzi samych studentów wynika, że pomimo iż nie są oni formalnymi uczestnikami tych projektów, to są w nie włączani, informowani o ich efektach, co niewątpliwie jest pozytywnym aspektem zachęcającym do aktywnej działalności na tym polu.

Pomimo widocznego umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku zootechnika, dużego zaangażowania pracowników i wsparcia Władz Wydziału należy pokonywać przeszkody spowalniające ten proces. Z rozmów z osobami koordynującymi wymianę międzynarodową na szczeblu uczelnianym i wydziałowym, jak również ze spotkania z samymi studentami wynika, że wielu z nich obawia się wyjazdu za granicę, m.in. z powodu niedostatecznej znajomości języka obcego. Innym problemem w niektórych krajach, jest niechęć do konwersacji w języku angielskim. Taki problem zgłaszany był m.in. w przypadku wyjazdów do Hiszpanii. Dlatego też, pomimo dosyć szerokiej oferty wyjazdów w ramach programu Erasmus+, Wydział powinien poszukiwać nowych ofert w tym względzie.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Na kierunku zootechnika rozwijania jest współpraca międzynarodowa w zakresie działalności dydaktycznej i naukowej. Stworzono warunki sprzyjające procesowi umiędzynarodowienia kształcenia, a władze Wydziału wspierają międzynarodową mobilność studentów i nauczycieli akademickich. Studenci korzystają z różnych form pomocy - mogą pogłębiać wiedzę i nabywać nowe umiejętności w procesie kształcenia wyjeżdżając za granicę w ramach programu Erasmus+, bądź też korzystać z bogatej oferty nauczania przedmiotów w języku obcym na własnym Wydziale. Na Wydział przyjeżdżają również wykładowcy i studenci z zagranicy. Pomimo widocznego umiędzynarodowienia studiów na kierunku zootechnika, występują rezerwy i możliwości zintensyfikowania tego procesu. Mocną stroną w tym względzie jest kadra naukowo-dydaktyczna posiadająca duże kompetencje do nauczania przedmiotów kierunkowych w językach obcych i nawiązane kontakty z partnerami zagranicznymi. Szansą na zintensyfikowanie działań w kierunku większego umiędzynarodowienia procesu kształcenia są również opracowane procedury i szerokie wsparcie Władz Uczelni i Wydziału. Słabszą stroną Wydziału w tej kwestii jest zbyt małe zainteresowanie samych studentów wyjazdami w celach kształcenia się za granicą. Wynika to z obaw i trudności studentów związanych najczęściej ze znajomością języka, bądź też wiąże się z obawami o możliwość zaliczenia przedmiotów i osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia.

Dobre praktyki

.....

Zalecenia

Zaleca się:

1. podpisanie nowych umów z uczelniami partnerskimi o podobnym profilu kształcenia, realizującymi podobne treści programowe;
2. mobilizowanie studentów do wyjazdów w ramach programów wymiany międzynarodowej stosując różne formy promocji, np. spotkania ze studentami z zagranicy, studentami z innych kierunków, którzy z takich wyjazdów już powrócili.

Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia

- 7.1. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa
- 7.2. Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne
- 7.3. Rozwój i doskonalenie infrastruktury

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

7.1.

Infrastruktura Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt uwzględnia potrzeby specjalistycznego nauczania studentów zootechniki, którzy uczestniczą w badaniach i prowadzą doświadczenia w ramach procesu dydaktycznego, a także rozwijają swoje zainteresowania w studenckim ruchu naukowym oraz realizują prace dyplomowe.

W okresie ponad 65-letniej historii Wydział wzbogacał bazę dydaktyczną w miarę swoich potrzeb i możliwości. W głównym budynku (Jubileuszowym), w którym znajdują się pomieszczenia administracyjne, sale wykładowe i ćwiczeniowe oraz część laboratoriów, zlokalizowane są również inne jednostki Uczelni. Pomieszczenia służące realizacji procesu dydaktycznego jak również prowadzeniu badań naukowych są odpowiednio wyposażone i odpowiadają niezbędnym wymogom pod względem BHP, co potwierdzają odpowiednie dokumenty. Zwraca jednak uwagę wygląd i stan techniczny niektórych pomieszczeń i wyposażenia (toalety, windy, okna). Pomimo spełniania niezbędnych warunków pod względem technicznym, pomieszczenia wymagają generalnego remontu.

Posiadane pomieszczenia w budynku głównym i w stacjach doświadczalnych w pełni zapewniają zapotrzebowanie w zakresie realizacji zajęć przewidzianych programem studiów na kierunku zootechnika i osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów kształcenia, tzn. nabycie umiejętności obsługi specjalistycznej aparatury, wykonania analiz chemicznych, fizycznych lub mikrobiologicznych. Studenci korzystają z tej infrastruktury w trakcie zajęć dydaktycznych przewidzianych programem studiów I lub II stopnia, w trakcie wykonywania badań do prac inżynierskich i magisterskich oraz podczas zajęć i badań prowadzonych przez członków kilku sekcji Koła Naukowego Zootechników.

Wszystkie pomieszczenia dydaktyczne wyposażono w urządzenia multimedialne (komputery, rzutniki multimedialne, rzutniki pisma, magnetowidy z telewizorem), a niektóre z nich także w urządzenia do nagłaśniania (system przenośny i stacjonarny). We wszystkich salach wykładowych, seminaryjnych oraz w salach ćwiczeń jest możliwość dostępu do Internetu. Wydział posiada salę wykładową (aulę) na 125 miejsc wyposażoną w sprzęt audio-video-multimedialny i nagłośnienie, dwie sale wykładowe (ćwiczeniowe) na 66 i 56 miejsc, 5 sal ćwiczeniowych na 30-55 miejsc, 3 sale seminaryjne na 12-47 miejsc. Studenci kierunku Zootechnika korzystają też z sal wykładowych i ćwiczeniowych innych wydziałów realizujących zajęcia na tym kierunku. Dostępne są także laboratoria językowe Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych.

Studenci Wydziału korzystają z dwóch pracowni wyposażonych w sprzęt komputerowy – łącznie 33 stanowiska z dostępem do Internetu. Wydział posiada licencje na oprogramowanie wykorzystywane w procesie dydaktycznym, tj.: Microsoft Imagine Premium (licencja wydziałowa), SAS, Statistica (ogólna licencja), Office 2007 (ogólna licencja), Adobe Photoshop Extended CS6. Ponadto, w pracowniach komputerowych jest zainstalowane specjalistyczne oprogramowanie m.in. do zarządzania gospodarstwem i stadem zwierząt: Alpro™, AfiFarm, InterHerd, Obora i Obora Plus. Ze szczegółowym wykazem wszystkich programów studenci mogą się zapoznać na stronie internetowej Wydziału.

W miarę możliwości studenci korzystają także z komputerów zlokalizowanych w jednostkach organizacyjnych Wydziału, zwłaszcza przy przygotowywaniu prac dyplomowych oraz przy przeszukiwaniu naukowych baz danych. W poszczególnych jednostkach Wydziału znajdują się laboratoria i pracownie specjalistyczne, dostosowane do ich działalności naukowo-dydaktycznej. Jednostki prowadzące proces dydaktyczny na kierunku zootechnika wykorzystują w tym celu nowoczesną aparaturę i sprzęt analityczny. Sale dydaktyczne i laboratoria badawcze są dostosowane do potrzeb kształcenia na ocenianym kierunku.

Wydział posiada także 10 dobrze wyposażonych sal wykładowych, ćwiczeniowych i seminaryjnych w swoich Stacjach Doświadczalnych. Kilka sal ćwiczeniowych posiada dostęp

do laboratoriów wyposażonych w specjalistyczny sprzęt i często unikatową aparaturę badawczą. Na przykład Katedra Fizjologii i Endokrynologii Zwierząt w kilku specjalistycznych pracowniach posiada liczniki promieniowania gamma i beta, umożliwiające kompleksowy pomiar i stężenia hormonów oraz substancji biologicznie czynnych w tkankach ludzi i zwierząt, system do prowadzenia reakcji PCR, dający możliwość prowadzenia zarówno półilościowej reakcji łańcuchowej polimerazy (sqPCR), jak i też PCR w czasie rzeczywistym (Real time PCR). Katedra Biotechnologii Zwierząt w swoich kilku laboratoriach posiada z kolei specjalistyczny sprzęt i aparaturę (laparoskopy, ultrasonografy, system CASA), pozwalające na prowadzenie nowatorskich badań i realizację ciekawych zajęć ze studentami z zakresu rozrodu zwierząt. Również pozostałe jednostki Wydziału posiadają specjalistyczny sprzęt i aparaturę wykorzystywane do prowadzenia badań naukowych i realizacji procesu dydaktycznego. Wykaz tej aparatury dostępny jest także dla studentów na stronie internetowej Wydziału.

Na szczególne podkreślenie zasługują dobrze funkcjonujące Stacje Doświadczalne w Przegorzałach, Mydlnikach i na Bielanach. W Rzęsce zlokalizowane jest natomiast Centrum Badawcze i Edukacyjne Wydziału, a w Przegorzałach znajduje się jeszcze Pracownia Izotopowa Katedry Fizjologii i Endokrynologii Zwierząt. Jednostki te funkcjonują pod stałym nadzorem merytorycznym i opieką Katedr i Zakładów Wydziału. Poza wspomnianymi pomieszczeniami dydaktycznymi i laboratoriami utrzymywane są w nich niemal wszystkie gatunki zwierząt gospodarskich, wykorzystywane do celów dydaktycznych i badawczych. Znajdują się tam m.in. konie (koniki polskie, konie wielkopolskie, małopolskie, szlachetne półkrwi, huculskie), owce, kozy, świnie (rasy wielkiej białej polskiej i polskiej białej zwisłouchej), krowy, zwierzęta futerkowe (króliki, szynszyle i nutrie odmiany standardowej), drób (gęsi rasy zatorskiej oraz kolekcję ras drobiu grzebiącego) i ryby. Wyniki przeprowadzanych w nich eksperymentów i obserwacji, a także analiz chemicznych stanowią podstawę do przygotowywania prac dyplomowych, publikacji naukowych oraz dysertacji doktorskich. Studenci zwracali uwagę na trudności z dojazdami na zajęcia do oddalonych od Uczelni stacji doświadczalnych. Pewnym problemem są również okresowe trudności z zapewnieniem ogrzewania w Centrum Badawczym i Edukacyjnym w Rzęsce.

7.2.

Studenci i Pracownicy mają nieograniczony dostęp do zasobów Biblioteki Głównej, dysponującej olbrzymim księgozbiorem tematycznym liczącym ponad 368 tysięcy vol. książek i czasopism, ze wszystkich dziedzin wiedzy wchodzących w zakres badań i kształcenia w Uczelni. Na bieżąco do biblioteki wpływa 45 tytułów czasopism zagranicznych i 405 tytułów czasopism polskich. Ponad 123 000 egzemplarzy książek znajduje się w katalogu *on-line*. W zbiorze są wszystkie podręczniki udostępniane studentom. Znajdują się także zbiory specjalne, ponad 9 000 jednostek - normy, stare druki, materiały audiowizualne. W katalogu elektronicznym zarejestrowanych jest ponad 2000 czasopism, w tym wszystkie tytuły otrzymywane na bieżąco. Pracownicy i studenci Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt znajdują się w korzystnej sytuacji pod względem położenia, gdyż siedzibą Biblioteki Głównej jest Budynek Jubileuszowy będący także siedzibą Wydziału. Biblioteka Główna włączona jest w system bibliotek naukowych Krakowa, dlatego student może sprawdzić, gdzie znajduje się poszukiwana literatura i w razie potrzeby udać się tam lub wypożyczyć pozycję przez

działającą w bibliotece Wypożyczalnię Międzybiblioteczną. W bibliotece zainstalowanych jest 14 stanowisk komputerowych.

Biblioteka Główna uzyskuje dostęp *on-line* do wielu baz bibliograficznych i pełnotekstowych: Wiley Journals, Wiley Books, Elsevier Books, Eksevier Journals, Springer Journals, iBook Libra, InFona, Cambridge Journals, Oxford Journals, Medline, Scopus, Web of Science, JCR. W Bibliotece Głównej UR oraz w budynkach Wydziałów: Leśnego, Biotechnologii i Ogrodnictwa oraz Technologii Żywności studenci mogą korzystać z książek, bieżących i archiwalnych roczników czasopism oraz źródeł online (Internet, elektroniczne bazy danych). Studenci posiadają dostęp do wymienionych wcześniej baz. Listy czasopism, do których pracownicy i studenci UR mają dostęp *on-line*, są dostępne na stronach Biblioteki. Listy polskich i zagranicznych czasopism prenumerowanych w wersji drukowanej lub *on-line* przez Bibliotekę Główną UR oraz udostępnianych w tzw. wolnym dostępie znajdują się m.in. na stronie internetowej Biblioteki. Studenci posiadają również dostęp do innych e-zasobów: katalogi centralne - NUKAT, KaRo, Baza Biblioteki Narodowej i inne biblioteki cyfrowe. Wykaz ich jest na stronach Biblioteki. Obecnie Wydział zamawia do biblioteki i finansuje zakup wersji *on-line* i/lub drukowanych 16 najważniejszych czasopism zagranicznych z zakresu zootechniki.

Biblioteka Główna gromadzi literaturę związaną z profilem badawczym i dydaktycznym związanym z zootechniką. Pracownicy przekazują niezbędne pozycje do aktualizacji księgozbioru. Każda jednostka Wydziału także udostępnia studentom własne księgozbiory. W czasie wizytacji Biblioteki Głównej potwierdzono, że w czytelni studenckiej znajduje się duży zbiór zarówno zagranicznych, jak i krajowych czasopism tematycznie związanych z działalnością naukowo-dydaktyczną Wydziału. W czytelni tej jest również dostępnych ponad 700 książek z zakresu hodowli i użytkowania zwierząt oraz zoologii. Literatura wymagana w sylabusach jest dostępna i nie ma problemu z jej wypożyczeniem. Zgromadzone materiały źródłowe z zakresu zootechniki są w pełni wystarczające dla zapewnienia potrzeb wynikających z realizacji procesu kształcenia na ocenianym kierunku. Stanowią wsparcie w tym procesie dla studentów pogłębiających wiedzę, zdobywających umiejętności i kompetencje społeczne, umożliwiając im osiągnięcie efektów kształcenia, w tym przygotowanie się do prowadzenia lub udziału w badaniach. Zasoby biblioteczne są w pełni wystarczające w stosunku do liczby studiujących na kierunku. W bibliotece są odpowiednie warunki pracy przy stanowiskach dla czytelników, jak i przy stanowiskach komputerowych, które posiadają dostęp do Internetu. Pewnym mankamentem jest brak dostosowania biblioteki do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, m.in. brak czytnika pisma Braille'a.

7.3.

Władze Wydziału w miarę posiadanych możliwości finansowych systematycznie podnoszą jakość bazy materialnej. Ocena stanu technicznego bazy dydaktycznej, w tym niezbędnego wyposażenia oraz potrzeb remontowych, jest elementem corocznej analizy wykonywanej przez pracowników Dziekanatu i Prodziekana ds. Organizacji i Rozwoju. Na tej podstawie sporządzane są plany remontowe, a także plany zakupów przyborów dydaktycznych na kolejny rok akademicki. Opinie na temat infrastruktury mogą również wyrażać studenci. Mają taką możliwość poprzez swoich przedstawicieli w Radzie Wydziału i różnych komisjach, np. Wydziałowej Komisji ds. Dydaktycznych i Studenckich. Ze swoimi uwagami mogą się

również zwrócić bezpośrednio do Prodziekanów i Dziekana oraz przekazać je nauczycielom akademickim. Bezpośrednią odpowiedzialność za prawidłowy przebieg procesu dydaktycznego w jednostce ponosi jej kierownik, który czuwa nad właściwym przypisaniem i wykorzystaniem aparatury, sprzętu specjalistycznego oraz zasobów bibliotecznych w ramach poszczególnych modułów. Przed rozpoczęciem roku akademickiego zbiera informacje od pracowników i prowadzi przegląd posiadanej bazy. Jeśli stwierdzi braki w istnieniu bazy materialnej do prowadzenia powierzonych modułów, informuje o tym Dziekana.

Baza dydaktyczna i laboratoryjna Wydziału podlega ciągłemu wzbogacaniu i rozszerzaniu, zgodnie z aktualnie podejmowanymi badaniami naukowymi realizowanymi w ramach różnego typu projektów (granty, działalność statutowa, badania zamawiane). W planowanych wnioskach grantowych uwzględniane są aktualne potrzeby związane z pozyskiwaniem nowej aparatury niezbędnej do realizacji założonych celów badawczych. Aparatura i inne wyposażenie badawcze jest lokowane w laboratoriach funkcjonujących w ramach katedr i zakładów Wydziału.

Sukcesywnie wspierane jest finansowo serwisowanie, ewentualne naprawy i zakup aparatury laboratoryjnej, sprzętu multimedialnego niezbędnego w procesie dydaktycznym. Studenci na temat infrastruktury mogą wypowiedzieć się w trakcie trwania studiów poprzez swoich przedstawicieli w Radzie Wydziału czy po zakończeniu studiów w ankiecie dyplomanta. Generalnie ogólny stan infrastruktury uważają za dostatecznie dobry. Pomimo dość dobrego wyposażeniu wielu jednostek w nowoczesną aparaturę i sprzęt laboratoryjny oraz dobrze urządzonych sal dydaktycznych, władze i pracownicy Wydziału obecną bazę lokalową jaką dysponuje Wydział uważają za niewystarczającą. Podobny pogląd wyrażają członkowie Zespołu Wizytującego, zwłaszcza w odniesieniu do stanu technicznego i koniecznych remontów w budynku głównym (Jubileuszowym). Przeprowadzenie gruntownego remontu tego budynku miałyby niewątpliwie pozytywny wpływ na jakość kształcenia studentów tego i innych kierunków studiów. W trakcie rozmów z Władzami Wydziału ZO PKA uzyskał informację o nieuregulowanej do końca sytuacji prawnej niniejszego obiektu i toczącym się postępowaniem wyjaśniającym. Taki stan prawny uniemożliwia przeprowadzanie jakichkolwiek większych remontów i inwestycji. Pomimo tych trudności Władze Uczelni i Wydziału dokładają wszelkich starań, aby zapewnić należyte warunki pracy dla pracowników, a nauki dla studentów.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Wydział posiada bazę odpowiednią do potrzeb nauczania studentów zootechniki, uczestniczenia w badaniach i prowadzenia doświadczeń w ramach procesu dydaktycznego, a także rozwijania przez nich swoich zainteresowań w studenckim ruchu naukowym. Mocną stroną są dobrze wyposażone w sprzęt audiowizualny sale wykładowe i audytorium, a w specjalistyczny sprzęt i aparaturę badawczą sale laboratoryjne. Praktyczne umiejętności i doświadczenie studenci mają możliwość zdobywać w dobrze funkcjonujących stacjach doświadczalnych, w których utrzymywane są różne gatunki zwierząt. Jest to niewątpliwie bardzo pozytywny aspekt, wyróżniający Wydział. Studenci mają również możliwość praktycznie nieograniczonego dostępu do fachowej literatury, co pozwala na pełną realizację samokształcenia i osiągnięcie założonych w programie nauczania efektów kształcenia. Słabą

stroną jest nieuregulowany stan prawny głównego budynku i jego zły stan techniczny. Uniemożliwia to władzom Uczelni i Wydziału podejmowanie działań aby ten stan poprawić.

Dobre praktyki

Umożliwienie studentom pełnego korzystania z infrastruktury Wydziału, w tym stacji doświadczalnych i laboratoriów, nie tylko w czasie zajęć przewidzianych w programie studiów ale również poza nimi, co pozwala wielu osobom rozwijać swoje zainteresowania.

Zalecenia

Zaleca się:

1. w większym stopniu przystosować Bibliotekę Główną do potrzeb osób niepełnosprawnych, zwłaszcza osób słabowidzących;
2. zapewnić właściwe ogrzewanie przez cały sezon grzewczy w Centrum Badawczym i Edukacyjnym w Rząsce.

Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągnięcia efektów kształcenia

- 8.1. Skuteczność systemu opieki i wspierania oraz motywowania studentów do osiągnięcia efektów kształcenia
- 8.2. Rozwój i doskonalenie systemu wspierania oraz motywowania studentów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

8.1.

ZO PKA pozytywnie ocenia opiekę merytoryczną nad studentami kierunku zootechnika, czego wyrazem są m.in. odbywające się raz w tygodniu konsultacje nauczycieli akademickich. Dyżury są dostosowane zarówno do potrzeb studentów stacjonarnych, jak i niestacjonarnych i odbywają się minimum raz w tygodniu. Kontakt z prowadzącym przedmiot jest możliwy, m.in. poprzez platformę USOS lub korespondencję e-mailową. Studenci zapoznają się z sylabusem poprzez platformę USOS, do której mają stały dostęp. Materiały dydaktyczne są udostępniane studentom w formie publikacji, a także skryptów do zajęć w formie drukowanej oraz pdf. Z perspektywy studenckiej osobami, które udzielają istotnego wsparcia na Wydziale są Prodziekan ds. dydaktycznych i studenckich oraz Dziekan. Wskazano jednak przykłady wymagające usprawnienia, takie jak system wsparcia ze strony opiekunów określonych lat, którzy nie wykazują wystarczającej aktywności i ograniczają się do jednorazowego spotkania na początku roku akademickiego, zarówno w przypadku studentów studiów stacjonarnych, jak i niestacjonarnych.

Studentom zagwarantowana jest odpowiednia pomoc materialna w zakresie zapomóg oraz stypendiów, tj. stypendium Rektora dla najlepszych studentów, stypendium specjalnego i socjalnego. Udoskonalenia mogłyby wymagać jednak jeden z obszarów dotyczący zasad przyznawania stypendium Rektora dla najlepszych studentów dotyczący kryteriów udzielania stypendium w pierwszym i drugim semestrze, które w każdym z przypadków powinny odnosić

się do osiągnięć z innego okresu. Obecne rozwiązania umożliwiają uzyskanie stypendium Rektora dla najlepszych studentów na okres jednego semestru, a następnie student powinien złożyć wniosek o przyznanie stypendium na kolejny semestr. Na spotkaniu z ZO PKA wskazano przykłady studentów, którzy zakwalifikowali się do uzyskania stypendium wyłącznie w pierwszym semestrze, pomimo iż przy wnioskowaniu zarówno w semestrze zimowym, jak i letnim, brane były pod uwagę te same osiągnięcia. W przyjętym systemie brane są zatem pod uwagę te same osiągnięcia (z tego samego okresu). Niematerialnymi formami wsparcia studentów są m.in. publiczne pochwały studentów za dodatkową działalność, co z pewnością działa motywująco.

Studenci otrzymują realne wsparcie ze strony otoczenia społeczno-gospodarczego, m.in. za pośrednictwem opiekunów praktyk określonych specjalności, którzy przygotowują listę placówek do odbywania praktyki (tj. ogrody zoologiczne, kombinaty rolne, gabinety weterynaryjne, kluby jeździeckie, gospodarstwa rolne). Pozytywnie ocenia się współpracę Wydziału z parkami narodowymi (tj. Tatrzańskim Parkiem Narodowym, Gorczańskim Parkiem Narodowym, Nadnidziańskim Parkiem Krajobrazowym), organizację cyklicznych spotkań (tj. w ramach Krakowskiego Koła Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego) i konferencji naukowych (tj. Szkoła Zimowa Hodowców Bydła, Szkoła Zimowa Hodowców Trzody Chlewniej, Szkoła Żywienia Psów). Należy wysoko ocenić realizację projektu „Szansa na sukces po UR”, w którym uczestniczyło 123 studentów Wydziału i wzięło udział m.in. w certyfikowanych szkoleniach z unasienniania bydła lub korekcji racic. Co do zasady zapewniane jest odpowiednie wsparcie ze strony Biura Karier, m.in. poprzez organizację Targów Pracy.

Funkcjonujące na Wydziale Studenckie Koło Naukowe Zootechników zrzesza studentów kierunku zootechnika i podzielone jest na cztery sekcje. Skutecznym rozwiązaniem jest zaangażowanie studentów w ogólnopolskie i międzynarodowe konferencje naukowe, odbywające się m.in. w Krakowie, Tarnowie, Brnie. Należy również pozytywnie ocenić współpracę koła z Towarzystwem Przyjaciół III LO w Tarnowie oraz Stowarzyszeniem Absolwentów i Przyjaciół LO im. M. Skłodowskiej-Curie w Skawinie, Małopolskim Urzędem Marszałkowskim (tj. w ramach zadania publicznego „Naukowe Inspiracje – Ciekawe i Kreatywne”) oraz zewnętrznymi firmami, np. *ICB Pharma*, *De Heus*. Atutem działalności koła jest także włączanie studentów w organizację Festiwalu Nauki oraz Małopolskiej Nocy Naukowców. System finansowania działalności kół naukowych wymaga dopracowania, gdyż oprócz wsparcia ze strony Dziekana i Prorektora ds. dydaktycznych i studenckich, koła naukowe nie mają wydzielonej kwoty finansowej przeznaczonej na cele badawcze. Wsparcie finansowe działalności naukowej studenckich kół naukowych jest szczególnie ważne w kontekście dalszego aktywizowania studentów do pracy naukowej, a zapewnienie stabilności funkcjonowania pozwoli na rozwój tej działalności i planowanie kolejnych studenckich inicjatyw naukowych.

Wydziałowa Rada Samorządu Studentów ma zapewnione odpowiednie wsparcie merytoryczne oraz finansowe, m.in. od Uczelnianej Rady Samorządu Studentów, a w określonych przypadkach, takich jak np. organizacja balu wydziałowego, także od Dziekana Wydziału. Skutecznym rozwiązaniem jest delegowanie przez WRSS przedstawicieli studentów do Rady Wydziału, Wydziałowej Komisji ds. Dydaktycznych i Studenckich oraz

Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia, dzięki czemu studenci mają bezpośrednią możliwość przedstawienia wszelkich uwag na posiedzeniach. Zmiany w planach i programach kształcenia z reguły są konsultowane ze studentami, m.in. na posiedzeniach Zespołu ds. Jakości Kształcenia. Studenci mają stwarzane możliwości zrzeszania się i rozwoju w Studenckim Zespole Góralskim „Skalni”, Chórze UR oraz w czasie wydarzeń artystycznych organizowanych przez Kluby Studenckie „Arka” i „Buda”.

Wydział oferuje atrakcyjną propozycję wyjazdów międzynarodowych w ramach programu Erasmus+, co ilustruje przykład wyjazdu 16 studentów w latach 2013-2018. Z perspektywy studenckiej są oni dobrze zapoznawani ze szczegółami wyjazdów na spotkaniach informacyjnych, które są cyklicznie organizowane. Wskazano jednak przykłady barier językowych, tj. nieznaną języka wykładowego stosowanego w jednostce zagranicznej, z którą podpisana jest umowa bilateralna oraz barier finansowych, tj. zbyt niska pula środków zapewnianych w ramach stypendium, co zniechęca studentów do wyjazdów.

8.2.

Sposoby informowania studentów o możliwościach wsparcia z reguły są przejrzyste, kompletne i aktualne. Prowadzone ankiety skupiają się głównie na ocenie przedmiotu i nauczyciela akademickiego., a ewentualnym kierunkiem doskonalenia ankiety jest wprowadzenie oceny systemu opieki studentów, oferowanego wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami, infrastruktury oraz dostępu do informacji. Z perspektywy studenckiej istnieją nieformalne możliwości zgłaszania uwag. Studenci z niepełnosprawnościami mają zapewnione odpowiednie wsparcie merytoryczne ze strony Wydziału, które zapewnia Pełnomocnik Rektora ds. Studentów Niepełnosprawnych, a także wsparcie finansowe, tj. stypendium specjalne. Infrastruktura jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Wskazano jednak na potrzebę zakupu czytnika pisma Braille’a do biblioteki.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Do atutów funkcjonowania Wydziału należy przede wszystkim prężna działalność Studenckiego Koła Naukowego Zootechników, przejawiająca się czynnym udziałem studentów w konferencjach naukowych współpracą z Małopolskim Urzędem Marszałkowskim oraz firmami, takimi jak: *ICB Pharma* i *De Heus*. Zaletą Wydziału jest niewątpliwie współpraca z parkami narodowymi, m.in. z Tatrzańskim Parkiem Narodowym, Gorczańskim Parkiem Narodowym, Nadnidziańskim Parkiem Krajobrazowym oraz organizowanie projektów i wydarzeń ułatwiających wejście na rynek pracy, takich jak „Szansa na sukces po UR” czy Targi Pracy. Słabymi stronami systemu wsparcia studentów są m.in. rozwiązania dotyczące sposobu przyznawania stypendium Rektora dla najlepszych studentów i nieuregulowana kwestia dotycząca sposobu finansowania działalności studenckich kół naukowych.

Dobre praktyki

.....

Zalecenia

Zaleca się:

1. zmodyfikowanie zasad przyznawania stypendium JM Rektora;
2. wypracowanie zasad udzielania wsparcia finansowego działalności studenckich kół naukowych, motywujących studentów do prowadzenia badań naukowych.

8. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny

Zalecenie	Podjęte działania naprawcze
W Uchwale z 06.09.2012 r. Prezydium PKA zaleciło konieczność dokonania zmian w regulaminie działania Wydziałowej Komisji ds. Studenckich i Dydaktycznych, umożliwiającą udział w jej pracach w związanych z programem studiów przedstawicieli wszystkich grup interesariuszy wewnętrznych oraz interesariuszy zewnętrznych - z głosem doradczym. Prezydium PKA zaleciło również wdrożenie na Wydziale systemu badania losów absolwentów, spójnego z odpowiednimi działaniami na szczeblu Uczelni.	Informacja o wprowadzeniu zaleceń PKA przekazana została Komisji w I semestrze roku akademickiego 2014/2015. Po przesłaniu informacji o działaniach naprawczych Prezydium PKA przyjęło Stanowisko, w którym działania naprawcze zostały zaakceptowane. Podczas obecnej oceny programowej ZO PKA potwierdził wdrożenie przez Jednostkę zalecanych podczas ostatniej oceny działań.

prof. dr hab. Anita Franczak

Przewodnicząca Zespołu Oceniającego PKA